Tarnopol, dnia 1 maja 1930.

TARNOPOLSKI

Dziennik Wojewódzki

Nr. 6.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

DZIAŁ URZĘDOWY.

129

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 11 kwietnia 1930 L. Rol. 1136 w sprawie zwalczania pomoru i zarazy świń na obszarze Województwa Tarnopolskiego.

Ze względu na obecny stan pomoru i zarazy świń na obszarze Województwa Tarnopolskiego i Wołyńskiego, uchylam moje rozporządzenia z dnia 11 lutego i 7 marca b. r. L. Rol. 437 i 756/30 i zarządzam na zasadzie art. 16, 26 i 27 Rozp. Prez. Rzpltej z 22 sierpnia 1927 (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych i postanowień §§ 356 i 357 rozp. wykonawczego Min. Rol. z 9 stycznia 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) oraz art. 6 Rozp. Prez. Rzpltej z 22 marca 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 361) jakoteż reskr. Min. Rol. z 29 września 1928 Nr. 6376-W-II celem zapobieżenia rozszerzeniu się tej zarazy co następuje:

§ 1. Cały obszar powiatów: Brody, Zbaraż i Zborów jakoteż gminy: Dubszcze, Helenków, Jakóbowce, Kalne, Komarówka, Kozowa, Kozówka, Krzywe, Olesin, Płaucza m., Płaucza w., Słoboda zł., Teofipólka, Wiktorówka pow. Brzeżany.

Biały Potok, Byczkowce, Chomiakówka, Kosów, Romaszówka, Rydoduby, Zwiniacz pow. Czortków.

Adamy, Berbeki, Jazienica polska, Nieznanów, Ruda Sielecka, Sielec, Bieńków, Wierzblany powiatu Kamionka str.

Hłopówka, Howiłów m., Howiłów w., Karaszyńce, Kluwińce, Majdan, Mszaniec, Peremiłów, Soroka, Suchostaw, Tudorów, Uwisła, Wierzbowce, Witosówka, Zofjówka powiatu Kopyczyńce.

Gniłowody, Justynówka, Kotuzów, Nowosiółka, Małowody, Mądzelówka, Rosochowaciec, Siółko, Szczepanów, Uwsie, Zarwanica powiatu Podhajce.

Chołojów, Dmytrów, Hrycowola, Krzywe, Majdan stary, Monastyrek Ohlad., Mierów, Mukanie, Niestanice, Niwice, Ohladów, Opłucko, Pawłów, Podmonastyrek, Smarzów, Stołpin, Szczurowice, Środopolce, Strzemilcze, Toporów, Trójca, Turze powiatu Radziechów.

Bilitówka, Bucyki, Hlibów, Eleonorówka, Iwanówka, Kaczanówka, Leżanówka, Mazurówka, Ostapie, Zielona powiatu Skałat.

Ihrowica, Iwaczów dolny, Iwaczów górny, Małaszowce, Płotycz powiatu Tarnopol.

Budzanów, Dereniówka, Dołhe, Janów, Kobyłowłoki, Młyniska, Skomorosze, Słobódka Janowska powiatu Trembowla.

Bełzec, Białykamień, Bołożynów, Bronisławówka, Bużek, Chmielowa, Chwatów, Czeremosznia, Czyżów, Czyszki, Hucisko oleskie, Huta werchobuska, Juśkowice, Kołtów, Kąty, Krasnosielce, Kruhów, Łuka, Olesko, Opaki, Ostrowczyk polny, Ożydów, Pietrycze, Płuhów, Pobocz, Podhorce, Podlesie, Podlipce, Przewłoczna, Remizowce, Rozważ, Ruda kołtowska, Ryków, Sassów, Skwarzawa, Snowicz, Sobolówka, Sokołówka, Szpikłosy, Trościaniec mały, Uhorce, Usznia, Werchobuż, Zahorce, Zakomarze i Zulice powiatu Złoczów uznaję za zapowietrzony pomorem i zarazą świń, wobec czego na tym obszarze, niezależnie od

zarządzeń wydanych przez Władzę administracyjną I instancji zabraniam:

a) odbywania targów, pokazów, łak również przetargów na świnie z wyjątkiem przetargów na świnie rzeźne, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w zagrodzie.

b) przywozu (przyprowadzania), wywozu (wyprowadzania) i przewozu (przeprowadzania) świń do obszaru, przez obszar i z obszaru zapowietrzonego, z wyjątkiem wywozu świń rzeźnych przy zastosowaniu warunków przewidzianych w § 353 i 354 wymienionego na wstępie rozporządzenia Ministra Roln.

§ 2. Ponadto na całym obszarze Województwa Tarnopolskiego zabraniam:

a) pędzenia świń na wspólne pastwiska, wszelkiego pędzenia świń pieszo oraz puszczania świń samopas.

b) wchodzenia osobom handlującym nierogacizną, względnie osobom mającym wskutek swego zawodu styczność z nierogacizną (grabarze, oprawcy, kastratorzy, rzeźnicy, masarze i t. d.) do stajen, obór, chlewów, oraz krążenia od zagrody do zagrody i z miejscowości do miejscowości.

§ 3. Na całym obszarze Województwa Tarnopolskiego mają być urzędownie badane świnie, poddawane ubojowi nawet dla własnego gospodarstwa domowego.

§ 4. Wszelkie przesyłki świń ładowane na wszystkich stacjach kolejowych Województwa Tarnopolskiego dla obrotu wewnątrz kraju, mają być przed załadowaniem badane przez pow. lekarza weter. lub innego lekarza weter. do tego upoważnionego.

Przesyłki zaś świń załadowanych bez poprzedniego badania na stacjach kolejowych innych Województw, mają być przy wyładowaniu na obszarze tut. Województwa badane przez wymienionych lekarzy weter.

§ 5. Koszty badania świń objętych w §§ 1 ust. b, 3 i 4, które należy obliczać, według taryfy opłat za badanie zwierząt wydanej rozporządzeniem Ministra z 22 marca 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 409) i postanowień rozp. Min. Rol. z 31 grudnia 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 31), ponoszą osoby interesowane.

§ 6. Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą na zasadzie postanowień rozdziału IV względnie VII powołanych na wstępie rozp. Prez. Rzpltej.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

To podaję do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: **Moszyński.**

UWAGA!

POUCZENIE

o objawach chorobowych oraz zwalczaniu pomoru i zarazy świń.

1) Objawy chorobowe przy pomorze i zarazie świń są następujące:

Gorączka, brak chęci do jadła, ospałość, zagrzebywanie się w podściółkę, chód chwiejny, zataczanie zadem; na skórze występują dość często liczne małe kropkowate plamki czerwone, świnie szybko chudną i giną do kilku dni.

Przy pomorze świń są ponadto oczy zalepione ropą, a u chorych świń występuje z początku zatkanie potem biegunka, nieraz wymioty.

Przy zarazie świń zaś występuje utrudniony chrapliwy oddech (robienie bokami) i kaszel, które to objawy mogą jednak obok biegunki występować również i przy pomorze.

2) Pod zagrożeniem utraty prawa do zapomogi ze Skarbu Państwa za padłe świnie, obowiązany jest właściciel donieść do 24 godzin na posterunek Pol. Państw. lub wprost do Starostwa powiatowego o zachorowaniu jego świń wśród powyższych objawów chorobowych.

3) Za świnie dorznięte przez właściciela nie należy się ze Skarbu Państwa żadne odszkodowanie ani zapomoga; natomiast za świnie wybite z urzędu wypłacane będzie odszkodowanie.

4) Równocześnie z doniesieniem posiadacza świń o wybuchu zarazy w jego zagrodzie, winien on:

a) odosobnić świnie zdrowe od chorych, przeprowadzając świnie zdrowe do innego chlewu i przeznaczając dla nich osobną obsługę;

b) do świń chorych nie dopuszczać żadnych obcych osób;

c) dopilnować, aby do zagrody jego nie wprowprowadzano — nawet chwilowo żadnych obcych świń, a ze zagrody nie wyprowadzano świń w stanie żywym, padłym, ani zabitym, jakoteż mięsa i innych części z tych zwierząt.

5) Zarazy te bywają najczęściej rozwlekane przez handlarzy świń, a zwłaszcza pokątnych, mniszkarzy i t. p. uprawiających swój zawód w sposób domokrążny, a nadto rozszerzają się w gminach przez rozsprzedawanie mięsa z dorzniętych świń, wałęsanie się tych zwierząt (samopas) i wypędzanie ich na wspólne pastwiska.

130

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 24 marca 1930 r. L. DRP./IV-266 o oznaczaniu samochodów prowadzonych przez uczących się.

Na podstawie art. 3 i 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656) oraz § 54 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych, zarządzam co następuje:

§ 1. Każdy pojazd mechaniczny, prowadzony przez uczącego się, niezależnie od tego, czy pojazd ten jest do nauki, użyty dorywczo, czy też jest specjalnie do tego celu przeznaczony, ma być w odpowiedni sposób oznaczony.

§ 2. 1) Oznakę do tego celu ustaloną rozporządzeniem Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 10 stycznia 1930 Nr. XI-6, stanowi okrągła tarcza o średnicy 30 cm. i o tle pomalowanem na kolor ciemnobłękitny z napisem białemi literami: „Nauka jazdy", umieszczonym w dwa rzędy w prostych linjach.

2) Litery mają być tylko drukowane, o szerokości 35 mm, wysokości 50 mm, grubości kreski 8 mm, odległość między rzędami 40 mm.

3) W ten sposób sporządzone tablice mają być umieszczane widocznie, z przodu i z tyłu pojazdu, jednak w ten sposób, aby nie zasłaniały znaków rejestracyjnych.

4) Z tyłu samochodów, stale używanych do nauki, umieszczanie tablicy z napisem „Nauka jazdy" może być zastąpione przez odpowiednie namalowanie.

§ 3. Tylny znak ma być umieszczony nawet na tych pojazdach, należących do kursów kierowców, na których znajdują się reklamowe napisy tych kursów.

§ 4. Organy nadzorcze powołane do czuwania nad przestrzeganiem przepisów porządkowych na drogach publicznych, mają o przekroczeniu powyższych postanowień sporządzać doniesienia celem ukarania winnych.

§ 5. Winni przekroczenia przepisów §§ 1—3 niniejszego rozporządzenia ulegną karze administracyjnej w myśl postanowień rozdziału IV. ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 151).

§ 6. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia następnego po ogłoszeniu.

Wojewoda: **Moszyński.**

131

Zarządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 grudnia 1929 w sprawie zatwierdzenia regulaminów Głównej oraz Wojewódzkich Komisyj do badania mąki i pieczywa ogłoszone w „Monitorze Polskim" z dnia 31 grudnia 1929, Nr. 300, poz. 706.

Na podstawie § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 kwietnia 1929 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa oraz Robót Publicznych w sprawie powołania Głównej i Wojewódzkich Komisyj do badania mąki i pieczywa („Monitor Polski" Nr. 126 poz. 313) zatwierdzam podane w załącznikach do niniejszego zarządzenia regulaminy obrad Głównej i Wojewódzkich Komisyj do badania mąki i pieczywa.

Za Ministra: **Pieracki**
Podsekretarz Stanu.

ZAŁĄCZNIK Nr. 1.

REGULAMIN

obrad Głównej Komisji do badania mąki i pieczywa.

§ 1.

Posiedzenia Głównej Komisji odbywać się będą nie rzadziej, niż trzy razy do roku, a to w styczniu, maju i październiku.

Przewodniczący, o ile zajdzie potrzeba, może zwołać posiedzenie Głównej Komisji w każdym czasie, jak również z ważnych powodów przesunąć termin posiedzeń, przewidzianych w ustępie pierwszym, o jeden miesiąc.

§ 2.

Posiedzenie Głównej Komisji będzie zwołane również w każdym czasie o ile tego zażąda jeden z przedstawicieli Ministerstw: Rolnictwa bądź Przemysłu i Handlu lub $1/3$ członków Głównej Komisji. Umotywowany wniosek o zwołanie posiedzenia Głównej Komisji należy składać na ręce Sekretarza Komisji.

§ 3.

Posiedzenia poszczególnych sekcyj Głównej Komisji odbywać się będą nie rzadziej, niż raz na kwartał. Posiedzenia te mogą być zwoływane również w tym samym trybie, jak posiedzenia Komisji Głównej (§ 1 ust. 2 i § 2 nin. reg.).

§ 4.

Posiedzenia zwoływane w myśl § 2 i 3 winny być wyznaczone: posiedzenia Głównej Komisji nie później, jak w miesiąc, zaś posiedzenia Sekcyj nie później, jak w trzy tygodnie — po otrzymaniu wniosku przez Sekretarza Głównej Komisji.

§ 5.

Członkowie Głównej Komisji i zaproszeni przez Przewodniczącego, bez prawa głosu uczestnicy, otrzymują pisemne zawiadomienie o terminach posiedzeń i porządku obrad Głównej Komisji lub sekcyj przynajmniej na dwa tygodnie przed posiedzeniem Głównej Komisji i na tydzień przed posiedzeniem Sekcyj.

§ 6.

Na posiedzeniach Głównej Komisji, określonych terminami, wskazanemi w § 1-ym, przedkładane będą sprawozdania z działalności za ubiegły okres. Ponadto będą składane sprawozdania z działalności poszczególnych stacji do badania mąki i pieczywa oraz stacji do badania wartości odżywczej produktów spożywczych.

Sprawozdania powyższe mogą być przedmiotem dyskusji na tem samem posiedzeniu.

§ 7.

Każdy członek Głównej Komisji ma prawo przedkładać umotywowane wnioski, które o ile mają się stać przedmiotem obrad Komisji — powinny być zgłaszane na ręce Sekretarza Komisji.

Wnioski te będą umieszczane na porządku dziennym najbliższego posiedzenia Głównej Komisji (§ 1 i 4 nin. reg.).

Główna Komisja może przekazać wszelkie wnioski do opracowania odpowiedniej Sekcji. Wnioski takie mogą się stać przedmiotem uchwały Głównej Komisji, o ile powrócą pod jej obrady już jako uchwalone wnioski danej Sekcji.

§ 8.

Posiedzenia Głównej Komisji oraz poszczególnych Sekcyj odbywają się o ile obecnych jest conajmniej trzech członków Głównej Komisji.

§ 9.

Uchwały Głównej Komisji zapadają zwykłą większością głosów.

W razie równości głosów — rozstrzyga głos przewodniczącego.

Opinje członków Głównej Komisji, reprezentujących odmienne stanowiska, winny być uwidocznione w uchwałach.

§ 10.

Wnioski poszczególnych Sekcyj uchwalane są zwykłą większością głosów.

Wnioski, które uzyskają równą ilość głosów za i przeciw — upadają.

§ 11.

Posiedzenie Głównej Komisji i poszczególnych Sekcyj będą protokołowane, odnośnie protokoły będą przechowywane.

Wszyscy członkowie Głównej Komisji, otrzymywać będą odpisy protokołów — do wiadomości.

ZAŁĄCZNIK Nr. 2.

REGULAMIN

obrad Wojewódzkiej Komisji do badania mąki i pieczywa.

§ 1.

Posiedzenia Wojewódzkiej Komisji odbywać się będą nie rzadziej, jak raz na kwartał.

Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji, o ile zajdzie potrzeba, może zwołać posiedzenie Komisji w każdym czasie.

§ 2.

Na posiedzeniach, przewidzianych w § 1 ust. 1 składane będą sprawozdania z działalności Woj. Komisji za ubiegły okres.

Sprawozdania te mogą stać się przedmiotem dyskusji na tem samem posiedzeniu.

§ 3.

Członkowie Woj. Komisji zawiadamiani będą pisemnie o terminach posiedzeń i porządku obrad Komisji przynajmniej na tydzień przed posiedzeniem.

§ 4.

Członkowie Woj. Komisji mogą składać Sekretarzowi Komisji umotywowane wnioski, które powinny być tematem obrad najbliższego posiedzenia Komisji (§ 3 nin. reg.).

§ 5.

Wnioski zawarte w protokołach, mających za przedmiot lustrację czy kontrolę młynów lub piekarń, niezależnie od nadania sprawom normalnego biegu, powinny być tematem obrad najbliższego, lub specjalnie zwołanego w tym celu, posiedzenia Woj. Komisji.

§ 6.

Posiedzenia Woj. Komisji odbywają się przy obecności conajmniej trzech członków.

§ 7.

Wnioski Woj. Komisji uchwalane są zwykłą większością głosów. W razie równości głosów — wnioski upadają.

Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

O ile wnioski Woj. Komisji mają być zgłoszone na Główną Komisję w razie równości głosów — o przedstawieniu wniosku Głównej Komisji — decyduje Przewodniczący.

§ 8.

Posiedzenia Woj. Komisji będą protokołowane.

Protokoły w odpisach rozsyła się wszystkim członkom Woj. Komisji.

132

Zarządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 19 kwietnia 1930 r., L. Pr. 480/30 w sprawie nowego podziału terytorjum Województwa na obwody komisarskie dla spraw ochrony lasów.

Na podstawie upoważnienia Ministerstwa Rolnictwa zarządzam następujący nowy podział terytorjum Województwa Tarnopolskiego na cztery (IV) Obwody Komisarskie Ochrony Lasów a mianowicie:

I. Obwód Czortków — Kom. O. L. Dr. inż. Józef Kokurewicz, obejmuje powiaty: Borszczów, Buczacz, Czortków, Kopyczyńce, Zaleszczyki.

II. Obwód Tarnopol — Kom. O. L. Szymon Wąchalewski, obejmuje powiaty: Brzeżany, Podhajce, Skałat, Tarnopol, Trembowla, Zbaraż.

III. Obwód Złoczów — Kom. O. L. Stanisław Kawiński, obejmuje powiaty: Brody, Zborów, Złoczów.

IV. Obwód Kamionka strumiłowa — Kom. O. L. inż. Zygmunt Pohl, obejmuje powiaty: Kamionka strumiłowa, Przemyślany, Radziechów.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, t. j. z dniem 1 maja 1930 r.

Wojewoda: **Moszyński.**

133

Okólnik

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lutego 1930, Nr. Z. I. 6 30 do Panów Wojewodów i Pana Komisarza Rządu m. st. Warszawy w sprawie stanu sanitarno-porządkowego szkół powszechnych i średnich.

Ze sprawozdań inspekcji szkół niektórych powiatów wynika, iż stan sanitarno - porządkowy szkół jak

powszechnych, tak i średnich, nie jest całkowicie zadowalający.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę o zarządzenie, aby lekarze powiatowi przy inspekcjach sanitarno-porządkowych szkół na terenie swego powiatu zwracali szczególną uwagę na następujące punkty:

1) Położenie budynku szkolnego, otoczenie, najbliższe sąsiedztwo (fabryki, warsztaty i zakłady przemysłowe, cmentarze, szpitale, rzeźnie, targi), odsunięcie od drogi i sąsiednich zabudowań.

2) Plac szkolny, jego wymiary, zadrzewienie, boiska.

3) Stan sanitarny poszczególnych izb szkolnych, wymiary izb szkolnych w stosunku do liczby uczniów, stan podłóg i ścian, oświetlenie, przewietrzanie, ogrzewanie, rozmieszczenie ławek, konstrukcja ławek, spluwaczki.

4) Sala rekreacyjna, sala gimnastyczna, szatnia, gabinet lekarski i dentystyczny, pokój do śniadań.

5) Usuwanie nieczystości: Czy budynek szkolny jest połączony z siecią kanalizacyjną (o ile w danej miejscowości istnieje). Stan sanitarny ustępów, stosunek liczby przedziałów do liczby uczniów. Typ ustępów.

6) Umywalnie, natryski, kąpiele, i czy w dostatecznej liczbie.

7) Zaopatrzenie w wodę do picia. Wodociągi czy studnie i jakiego typu. Czy woda zdatna do picia w stanie surowym. Czy była robiona analiza wody i co wykazała. Gdzie niema wodociągów czy są zbiorniki z kranami na wodę. Urządzenia do picia wody.

Lekarze powiatowi winni wykorzystywać wszelkie wpływy i czynniki, by stwierdzone braki sanitarne na terenie szkół zostały naprawione i uzupełnione.

W celu ułatwienia lekarzom powiatowym inspekcji szkół załącza się przy niniejszem wzór instrukcji dla lekarzy powiatowych, którą należy rozesłać lekarzom powiatowym do użytku.

Dr. Piestrzyński.
Dyrektor Departamentu Służby Zdrowia.

Instrukcja

dla lekarzy powiatowych w sprawie dozoru higjenicznego nad budynkami i lokalami szkolnemi.

Lekarz powiatowy czuwa nad tem, ażeby każda szkoła czy to państwowa, czy samorządowa, czy prywatna w jego powiecie posiadała należycie urządzony i utrzymany lokal.

Podczas objazdów powiatu swego wizytuje on szkoły w swoim powiecie, każdą przynajmniej raz na rok, zwracając szczególną uwagę na następujące punkty:

1. a) **Położenie budynku szkolnego:** Budynek szkolny powinien znajdować się o ile możności pośrodku tej okolicy lub dzielnicy miasta, dla której jest przeznaczony; odległość nie powinna przekraczać 3-ch kilometrów. Pożądanem jest położenie na ulicach bocznych w bliskości ogrodów, zieleńców lub niezabudowanych placów. Zaleca się zwrócenie okien na południowschód lub północo-zachod. W miejscowościach nieposiadających wodociągu, koniecznym warunkiem miejsca pod budowę szkoły jest możność wykopania na niem studni z dobrą wodą do picia.

b) **Otoczenie i najbliższe sąsiedztwo:** Należy unikać sąsiedztw hałaśliwych, zanieczyszczających powietrze szkodliwemi dla zdrowia wyziewami, a więc przedewszystkiem wielkich fabryk, warsztatów, zakładów przemysłowych, cmentarzy, szpitali, rzeźni, targów.

Niemniej niepożądane są sąsiedztwa, mogące niekorzystnie oddziaływać na uczęszczające do szkoły dzieci pod względem moralnym, jak np. szynkownie, podrzędne teatry i t. p. Odległośc budynku szkolnego od szynku nie powinna być mniejsza od 100 metrów w miastach i od 300 metrów w osadach gminnych.

c) **Odsuniecie od drogi i sąsiednich zabudowań:** Sam budynek szkolny winien być dostatecznie odsunięty od drogi i od sąsiednich zabudowań. Zabudowania gospodarskie są bardzo niepożądane przy szkole i należy poprzestać tylko na najniezbędniejszych, jak zabudowania gospodarskie nauczycieli, składzik na węgiel i drzewo.

2. **Plac szkolny.** Obszar placu szkolnego wraz z boiskiem winien wynosić dla szkół powszechnych 1-2-3-klasowych conajmniej 0.56 ha, dla szkół 4-5-6-7-klasowych conajmniej 0.85 ha. Należy uwzględnić powierzchnię na ogródek i boisko szkolne, najwłaściwiej poza budynkiem szkolnym, nie zaś przy drodze, gdzie byłoby ono zbyt wystawione na kurz i ruch; nadto boisko powinno być widoczne z okien szkoły. Unikać nadmiernego zadrzewienia wokoło budynku szkolnego, któreby utrudniało dostęp światła i słońca do izb szkolnych.

3. **Stan sanitarny poszczególnych izb szkolnych:**

a) **Obszar izby** szkolnej winien być proporcjonalny do liczby dzieci, dla których jest przeznaczony nie może wynosić mniej, niż 42 m. kw., a nie więcej niż 60 m. kw. Na jedno dziecko powinno przypadać powietrza w izbach szkolnych dla młodszych dzieci nie mniej niż 5 — 6 m. sz. na 1 dziecko, i 7 — 8 m. sz. w izbach dla dzieci starszych.

b) **Podłoga** w izbie szkolnej powinna być gładka, niewsiąkliwa, szczelna, ciepła i trwała. Warunkom tym najlepiej odpowiada posadzka z klepki dębowej. Na wsi w szkołach powszechnych oszczędnie budowanych może być podłoga z desek sosnowych, pomalowanych na olejno. Wszystkie zalety, wymagane od dobrej podłogi, posiada linoleum; jest ono niewsiąkliwe, ciepłe, elastyczne, stosunkowo tanie i nadto po użyciu łatwo może być zastąpione nowem. Podłoga w izbach szkolnych powinna być jak najczyściej utrzymana, przez częste zbieranie kurzu wilgotną ścierką.

c) Powierzchnia **ścian i sufitu** w izbach szkolnych powinna być gładko wyprawiona, malowana na jasno farbą klejową, a od dołu na wysokość 1·5 m. farbą olejną.

d) **Ławki** szkolne powinny być od 4—6 wielkości, prawidłowej konstrukcji i racjonalnie rozmieszczone. Najlepsze są ławki ze stołami ruchomemi, konstrukcji trwałej i prostej.

e) **Oświetlenie** izby szkolnej powinno być dostatecznie silne i jednostajne. Światło dzienne powinno padać tylko z jednej, bezwarunkowo lewej strony uczniów. Powierzchnia okien izby szkolnej powinna wynosić 1/5 powierzchni podłogi. Oświetlenie sztuczne powinno być dostatecznie silne, białe, równe, możliwie rozproszone, nie grzać i nie psuć powietrza. Ważną rzeczą jest rozmieszczenie w izbach szkolnych źródeł światła, od tego bowiem zależy dostateczne i jednostajne oświetlenie wszystkich miejsc z możliwem ograniczeniem padających na nie cieniów. Każde miejsce w ławce winno otrzymywać światło z przodu lub z lewej strony. Wysokość nad podłogą lamp elektrycznych lub gazowych daje się 2.2 m. Na wsi w szkołach powszechnych i w miejscowościach, nieposiadających prądu elektrycznego, można poprzestać na lampach naftowych w dostatecznej liczbie i odpowiednio umieszczonych.

f) **Przewietrzanie** najlepsze naturalne zapomocą otwierania okien, powinno być dokonywane podczas każdej pauzy, a w czasie nauki zapomocą otwierania przewietrzników, o ile nie zostaną zastosowane inne sztuczne sposoby wentylacji.

W izbach szkolnych, na kurytarzach, schodach, salach rekreacyjnych powinny stać spluwaczki z codziennie zmienianą wodą lub płynem odkażającym.

4. **Wejscie** do szkoły powinno być dostatecznie przestronne, drzwi wejściowe możliwie szerokie, otwierające się bezwarunkowo na zewnątrz. Ze względu na porządek oraz czystość powietrza w szkole przed wejściowemi drzwiami lub też w sieni przy samych drzwiach powinna znajdować się na podłodze żelazna krata do oskrobywania błota z obuwia.

W większych budynkach szkolnych powinna być oddzielna sala rekreacyjna do zabaw, w mniejszych, jeżeli sali niema, zabawy mogą odbywać się na korytarzach, które wobec tego muszą być zupełnie jasne, dobrze przewietrzane i o tyle przestronne, aby wszystkie dzieci z przylegających izb szkolnych mogły się w nich swobodnie poruszać. Korytarz środkowy nie powinien być węższy niż 3.5 m.. a boczny nie węższy niż 3 m. Ściany na korytarzach winny być malowane na jasny kolor, a od dołu do wysokości 1.5 m. farbą olejną. Klatka schodowa powinna być dobrze oświetlona i ogrzana, stopnie schodowe muszą być wykonane z materjału nieśliskiego i trwałego, balustrada schodowa wysokości 1.10 m. mocna i dostatecznie gęsta. Głębokość stopnia nie powinna być mniejsza niż 24 cm., wysokość zaś nie większa nad 17 cm.

Wobec doniosłego znaczenia gimnastyki konieczne są we wszystkich większych budynkach szkolnych oddzielne sale gimnastyczne. W mniejszych i uboższych szkołach lekcje gimnastyki mogą się odbywać w salach rekreacyjnych, lub w jednej z izb szkolnych. Przeciętna wielkość sali gimnastycznej winna wynosić 20 x 10 m. kw. Ściany powinny być gładkie, od dołu malowane olejno, podłoga szczelna, elastyczna i dostatecznie trwała. Sala gimnastyczna musi być przewietrzena silniej od innych pomieszczeń.

W budynku szkolnym koniecznie powinny znajdować się specjalne pomieszczenia na szatnie, jedynie w pomieszczeniach oszczędnie stawianych i niewielkich wiejskich szkołach powszechnych za szatnię mogą służyć korytarz lub też sień szkolna, które przytem nie są używane, jako pomieszczenia rekreacyjne. Wieszanie garderoby w izbach szkolnych jest niedopuszczalne. O ile w szkołach wydaje się gorące śniadania, powinien być na ten cel przeznaczony specjalny pokój z odpowiednią liczbą stołów i ławek.

Pożądany jest oddzielny pokój-gabinet dla lekarza szkolnego i dentystki.

5. O ile w danej miejscowości jest sieć kanalizacyjna, budynek szkolny winien być bezwarunkowo z nią połączony i zaopatrzony w dostateczną liczbę dobrze urządzonych i porządnie utrzymanych ustępów.

Jeden przedział powinien przypadać na 40 uczniów w szkołach męskich, a na 20 w szkołach żeńskich. Gdy szkoła jest koedukacyjna, winny być oddzielne ustępy dla dziewcząt i oddzielne dla chłopców z pisuarami, położone możliwie po przeciwległych stronach podwórza. O ile w danej miejscowości niema kanalizacji, usuwanie nieczystości winno się odbywać albo gromadzeniem ich w specjalnie urządzonych zbiornikach, opróżnianych systematycznie co pewien czas, albo winno być zastosowane miejscowe oczyszczanie nieczystości. Na wsi w szkołach powszechnych oszczędnie budowanych ustępy mogą być w postaci dołów cementowanych, szczelnych, nieprzepuszczalnych, oddalonych od szkoły o 10—20 metrów i położonych zawsze w stronie przeciwnej tej, skąd wieją najczęstsze w tej okolicy wiatry.

Każdy ustęp musi posiadać dobrą wentylację, dobre oświetlenie, zabezpieczenie od much i być utrzymywany zawsze w czystości.

Podłoga i ściany w ustępach powinny być szczelne, gładkie, łatwo zmywalne, podłoga nieprzesiąkliwa. Ściany ustępów większych budynków szkolnych muszą być malowane olejno lub wyłożone płytkami terrakotowemi. Przegrody pomiędzy przedziałami 2.10 m. wysokości.

6. Umywalnie w budynkach szkolnych są konieczne, najlepiej w pomieszczeniach, oddzielających miejsca ustępowe od korytarzy; pomieszczenia te muszą mieć podłogę nieprzesiąkliwą, ściany do wysokości 1·5 m. zabezpieczone od wilgoci płytkami lub farbą olejną. W budynkach skanalizowanych miski umywalniane łączą się bezpośrednio z rurami wodociągowemi i kanalizacyjnemi, w budynkach, nieposiadających kanalizacji, zaleca się urządzenie umywalni w postaci blaszanego koryta z zawieszonym nad niem zbiornikiem wody, w braku miejsca umieszczonych wprost na korytarzu. Opróżniać koryto należy zapomocą spustu z rurką, odprowadzającą wodę na zewnątrz do rynsztoka. W większych budynkach szkolnych zaleca się urządzenie natrysków, w mniejszych uczniowie mogą korzystać z kąpielisk ludowych.

7. **Zaopatrzenie budynku szkolnego w wodę.** O ile w miejscowości tej jest sieć wodociągowa, budynek szkolny winien być bezwarunkowo z nią połączony. W miejscowościach, nieposiadających sieci wodociągowej, konieczne jest w każdym dużym budynku szkolnym urządzenie wodociągu miejscowego. W szko-

łach wiejskich i innych mniejszych budynkach szkolnych można poprzestać na studniach, dobrze urządzonych, najlepiej wierconych, z pompą. Wodę należy poddawać co pewien czas badaniu. W szkołach powinny być urządzenia do picia wody. Gdzie jest sieć wodociągowa, winny być urządzone wodotryski, czynne przez uciskanie odpowiedniej sprążyny lub innego mechanizmu, są one dobre, bo czynią zbędnem używanie wspólnych kubków. W miejscowościach, gdzie niema wodociągów, każda szkoła powinna posiadać kilka zbiorników na wodę z kranami i naczyniem lub szeroką rynienkę pod niemi, służącą do przepłukiwania kubków i do zlewania pozostajej wody. Woda w tych zbiornikach powinna być codziennie zmieniana i zasadniczo w miarę potrzeby według uznania lekarza szkolnego odkażana.

Ogólny stan sanitarno-porządkowy budynku szkolnego powinien być bezwarunkowo bez zarzutu.

Wskazanem jest, aby lekarz powiatowy zapoznał się z piśmiennictwem, dotyczącem higjeny szkolnej; poleca się następującą literaturę:

1) Kopczyński Stanisław — „Higjena szkolna".

2) Kopczyński Stanisław — „Rola lekarza powiatowego w dozorze higjeniczno-lekarskim nad szkołami". Warszawa 1919 r.

3) Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. — Rozporządzenia i okólniki w sprawach higjeny szkolnej i wychowania fizycznego za lata 1918 — 1928. Warszawa 1929 r.

4) Janke — „Zasady higjeny szkolnej". Warszawa 1906 r.

134

Postanowienie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 24 marca 1930, L. Rol. 428/30 o ustanowieniu cen drewna użytkowego na pniu dla zamiany daniny lasowej na ekwiwalent gotówkowy na I kwartał 1930 r.

Na mocy ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 676), rozporządzenia Ministra Rob. Publ. z dnia 21 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69 poz. 635) ustanawiam następujące średnie ceny za 1 m³ drewna użytkowego na pniu w lasach Województwa Tarnopolskiego dla zamiany daniny lasowej na ekwiwalent gotówkowy na miesiące styczeń, luty i marzec 1930 r. wypośrodkowane na podstawie przeciętnych cen drewna użytkowego za IV kwartał 1929 r. dla lasów Województwa Tarnopolskiego.

Klasa wartości	Powiaty według klasy wartości	Gatunek drzewa			
		dąb, jesion, klon, jawor, wiąz	sosna, osika	jodła, świerk	inne gatunki drzew
		cena w złotych			
I.	Borszczów Czortków Kopyczyńce Skałat Tarnopol Trembowla Zaleszczyki Zbaraż Zborów	48	32	25	21
II.	Buczacz Podhajce	48	30	22	18
III.	Brody Brzeżany Kamionka Str. Przemyślany Radziechów Złoczów	48	27	18	13

Ceny ustanowione w powyższej tabeli należy stosować przy obliczaniu należytości za 1 m³ drewna użytkowego na pniu w lasach położonych co najwyżej w odległości do 5 km. od stacji kolejowej normalnotorowej lub rzeki spławnej.

Przy obliczaniu należytości za 1 m³ drewna użytkowego w lasach oddalonych od stacji kolejowej normalno-torowej lub rzeki spławnej:

5—10 km. należy stosować w podanych cenach 15% zniżki

11—20 km. należy stosować w podanych cenach 20% zniżki

ponad 20 km. należy stosować w podanych cenach 25% zniżki.

Wojewoda: **Moszyński.**

135

PODZIAŁ ADMINISTRACYJNY

WOJEWÓDZTWA TARNOPOLSKIEGO NA POWIATY i GMINY.

(Stan z dnia 1 maja 1930 r.)

I. POWIAT BORSZCZÓW.

(72 gmin wiejskich i 2 gminy miejskie).

Gminy wiejskie:

1. Babińce ad Dżwinogród
2. Babińce ad Krzywcze
3. Bereżanka
4. Bielowce
5. Bilcze Złote
6. Boryszkowce
7. Burdiakowce
8. Cygany
9. Chudyjowce
10. Chudykowce

11. Dębówka
12. Dzwiniaczka
13. Dzwinogród
14. Filipkowce
15. Germakówka
16. Głęboczek
17. Gusztyn
18. Gusztynek
19. Horoszowa
20. Iwanków
21. Iwanie Puste
22. Jezierzany
23. Jurjampol
24. Kapuścińce
25. Konstancja
26. Kozaczyzna
27. Korolówka
28. Krzywcze Dolne
29. Krzywcze Górne
30. Kudryńce
31. Łanowce
32. Łatkowce
33. Łosiacz
34. Monastyrek
35. Mielnica
36. Michałków
37. Michałówka
38. Muszkarów
39. Muszkatówka
40. Niwra
41. Nowosiółka
42. Okopy
43. Olchowiec
44. Oleksińce
45. Paniowce
46. Piłatkowce
47. Piszczatyńce
48. Podfilipie
49. Sapohów
50. Skowiatyn
51. Strzałkowce
52. Szyszkowce
53. Szerszeniowce
54. Szuparka
55. Słobódka Muszkatowiecka
56. Słobódka Turylecka
57. Tarnawka
58. Turylcze
59. Trubczyn
60. Trójca
61. Uście Biskupie
62. Wierzbówka
63. Wierzchniakowce
64. Wołkowce ad Borszczów
65. Wołkowce ad Dzwinogród
66. Wysuczka
67. Zalesie
68. Załucze
69. Zawale
70. Zbrzyz
71. Zielińce
72. Zwiahel

Gminy miejskie:

1. Borszczów
2. Skała

II. POWIAT BRODY.

(65 gmin wiejskich i 1 gmina miejska).

Gminy wiejskie:

1. Berlin
2. Bielawce
3. Bołdury
4. Boratyn
5. Burdulaki
6. Buczyna
7. Czepiele
8. Czechy
9. Czernica
10. Dubie
11. Dudyń
12. Dytkowce
13. Folwarki Małe
14. Folwarki Wielkie
15. Gaje Dytkowieckie
16. Gaje Smoleńskie
17. Gaje Starobrodzkie
18. Grzymałówka
19. Hołoskowice
20. Hołubica
21. Hucisko brodzkie
22. Huta pieniacka
23. Jasionów
24. Jaśniszcze
25. Jazłowczyk
26. Kadłubiska
27. Klekotów
28. Koniuszków
29. Korsów
30. Komorówka
31. Kutyszcze
32. Łabacz
33. Łahodów
34. Leszniów
35. Litowisko
36. Majdan Pieniacki
37. Maleniska
38. Monastyrek
39. Nakwasza
40. Niemiacz
41. Orzechowczyk
42. Palikrowy
43. Pańkowce
44. Piaski
45. Pieniaki
46. Podkamień
47. Ponikwa
48. Ponikowica
49. Popowce
50. Rażniów
51. Ruda Brodzka
52. Smólno
53. Stanisławczyk
54. Stare Brody
55. Styberówka
56. Suchodoły
57. Suchowola
58. Sznyrów
59. Szyszkowce
60. Tetylkowce
61. Wierzbowczyk
62. Wołochy
63. Wysocko
64. Zabłotce
65. Zwyżyn

Gminy miejskie:

1. Brody

III. POWIAT BRZEŻANY.

(72 gmin wiejskich i 2 gminy miejskie).

Gminy wiejskie:

1. Augustówka
2. Baranówka
3. Budyłów
4. Buszcze
5. Byszki
6. Ceniów
7. Chorobrów
8. Chorościec
9. Demnia
10. Dmuchawiec
11. Dryszczów
12. Dubszcze
13. Dworce
14. Glinna
15. Helenków
16. Hinowice
17. Horodyszcze
18. Hucisko
19. Jakóbowce
20. Kalne
21. Kaplince
22. Komarówka
23. Koniuchy
24. Kotów
25. Kozówka
26. Krasnopuszcza
27. Krzywe
28. Kuropatniki
29. Kurzany
30. Leśniki
31. Litiatyn
32. Łapszyn
33. Medowa
34. Mieczyszczów
35. Nadorożniów
36. Narajów Miasto
37. Narajów Wieś
38. Olchowiec
39. Olesin
40. Plichów
41. Płaucza Mała
42. Płaucza Wielka
43. Płotycza
44. Podwysokie
45. Poruczyn
46. Posuchów
47. Potoczany
48. Potok
49. Potutory
50. Raj
51. Rekszyn
52. Rohaczyn Miasto
53. Rohaczyn Wieś
54. Rybniki
55. Sarańczuki
56. Słoboda Złota
57. Słobódka
58. Stryhańce
59. Szumlany
60. Szybalin
61. Taurów
62. Teofipólka
63. Trościaniec
64. Urmań
65. Wierzbów
66. Wiktorówka
67. Wulka
68. Wybudów
69. Wymysłówka
70. Złoczówka
71. Żołnówka
72. Żuków

Gminy miejskie:

1. Brzeżany
2. Kozowa

IV. POWIAT BUCZACZ.

(81 gmin wiejskich i 4 gminy miejskie).

Gminy wiejskie:

1. Baranów
2. Beremiany
3. Bertniki
4. Bielawińce
5. Bobrowniki
6. Bobulińce
7. Browary
8. Cwitowa
9. Czechów
10. Dobropole z Mateuszówką
11. Dubienko
12. Duliby
13. Dźwinogród
14. Hrehorów
15. Hubin
16. Huta Nowa
17. Huta Stara
18. Jarhorów
19. Jezierzany
20. Komarówka
21. Koropiec
22. Korościatyn
23. Kościelniki
24. Kośmierzyn
25. Kowalówka
26. Krasiejów
27. Kujdanów
28. Kurdwanówka
29. Lackie
30. Leszczańce
31. Łazarówka
32. Łuka
33. Medwedowce
34. Międzygórze
35. Nagórzanka
36. Niskołyzy
37. Nowosiółka Jazłowiecka
38. Nowosiółka Koropiecka
39. Nowostawce
40. Olesza
41. Ossowce
42. Ostra
43. Petlikowce Nowe
44. Petlikowce Stare
45. Pielawa
46. Podlesie
47. Podzameczek
48. Pomorce
49. Porchowa
50. Potok Złoty
51. Przedmieście
52. Przewłoka
53. Puźniki
54. Pyszkowce
55. Rukomysz
56. Rusiłów
57. Rzepińce
58. Sawałuski
59. Ścianka
60. Skomorochy
61. Słobódka Dolna
62. Słobódka Górna
63. Snowidów
64. Sokołów
65. Sokulec
66. Soroki
67. Trościańce
68. Trybuchowce
69. Uście Zielone
70. Weleśniów
71. Wierzbiatyn
72. Woziłów
73. Wyczółki
74. Zadarów
75. Zalesie Koropieckie
76. Zaleszczyki Małe
77. Zielona
78. Żnibrody
79. Zubrzec
80. Żurawińce
81. Żyżnomierz

Gminy miejskie:

1. Barysz
2. Buczacz
3. Jazłowiec
4. Monasterzyska

V. POWIAT CZORTKÓW.

(41 gmin wiejskich i 2 gminy miejskie).

Gminy wiejskie:

1. Antonów
2. Bazar
3. Bartoszówka
4. Biała
5. Białobożnica
6. Biały Potok
7. Byczkowce
8. Chomiakówka
9. Czerkawszczyzna
10. Dawidkowce
11. Dolina
12. Dżuryn
13. Jagielnica Stara
14. Kalinowszczyzna
15. Kolędziany
16. Kosów
17. Krzywołuka
18. Muchawka
19. Nagórzanka
20. Pauszówka
21. Połowce
22. Połowce-Kolonja
23. Romaszówka
24. Rosochacz
25. Rudoduby
26. Salówka
27. Siemakowce
28. Skorodyńce
29. Słobódka Dżuryńska
30. Sosolówka
31. Strusówka
32. Szmańkowce
33. Szmańkowczyki
34. Szulhanówka
35. Szwajkowce
36. Świdowa
37. Uhryń
38. Ułaszkowce
39. Zabłotówka
40. Zalesie
41. Zwiniacz

Gminy miejskie:

1. Czortków
2. Jagielnica

VI. POWIAT KAMIONKA STRUMIŁOWA.

(65 gmin wiejskich i 2 gminy miejskie).

Gminy wiejskie:

1. Adamy
2. Banunin
3. Batiatycze
4. Berbeki
5. Budki Nieznanowskie
6. Chreniów
7. Czanyż
8. Derewlany
9. Dernów
10. Dobrotwór
11. Dziedziłów
12. Grabowa
13. Horpin
14. Humniska
15. Huta Połoniecka
16. Jabłonówka
17. Jagonja
18. Jakimów
19. Jamne
20. Jezienica Polska
21. Jezienica Ruska
22. Kędzierzawce
23. Konstantynówka
24. Kozłów
25. Krzywulanka
26. Kupcze
27. Lanerówka
28. Lisko
29. Łany Niemieckie
30. Łany Polskie
31. Łapajówka
32. Łodyna Nowa
33. Maziarnia Wawrzkowa
34. Milatyn Nowy
35. Milatyn Stary
36. Nahorce Małe
37. Niesłuchów
38. Nieznanów
39. Nowosiółki
40. Obydów
41. Ostrów
42. Pobużany
43. Podzamcze
44. Połoniczna
45. Rakobuty
46. Różanka
47. Ruda Sielecka
48. Rusiłów
49. Rzepniów
50. Sapieżanka
51. Sielec Bieńkowy
52. Sokole
53. Sokołów
54. Spas
55. Streptów
56. Stryhanka
57. Tadanie
58. Ubinie
59. Wierzblany
60. Wolica Derewlańska
61. Wyrów
62. Żelechów Mały
63. Żelechów Wielki
64. Zubowmosty
65. Żuratyn

Gminy miejskie:

1. Busk
2. Kamionka Strumiłowa

VII. POWIAT KOPYCZYŃCE.

(53 gmin wiejskich i 2 gminy miejskie).

Gminy wiejskie:

1. Bosyry
2. Celejów
3. Chłopówka
4. Chorostków
5. Czabarówka
6. Czarnokońce Małe
7. Czarnokońce Wielkie
8. Czarnokoniecka Wola
9. Hadyńkowce
10. Horodnica
11. Howiłów Mały
12. Howiłów Wielki
13. Hryńkowce
14. Jabłonów
15. Karaszyńce
16. Kociubińce
17. Kociubińczyki
18. Kluwińce
19. Kotówka
20. Krogulec
21. Krzyweńkie
22. Liczkowce
23. Majdan
24. Mszaniec
25. Myszkowce
26. Niżborg Nowy
27. Niżborg Stary
28. Niżborg Szlachecki
29. Olchowczyk
30. Oryszkowce
31. Peremiłów
32. Postołówka
33. Probużna
34. Rakówkąt
35. Samołuskowce
36. Sidorów
37. Siekierzyńce
38. Soroka
39. Suchostaw
40. Suchodół
41. Szydłowce
42. Tłusteńkie
43. Trybuchowce
44. Tudorów
45. Uwisła
46. Wasylkowce
47. Wasylków
48. Wierzchowce
49. Witosówka
50. Zaremba
51. Żabińce
52. Zofjówka
53. Zielona

Gminy miejskie:

1. Husiatyn
2. Kopyczyńce

VIII. POWIAT PODHAJCE.

(64 gmin wiejskich i 1 gmina miejska).

Gminy wiejskie:

1. Beckersdorf
2. Białokrynica
3. Bieniawa
4. Bohatkowce
5. Boków
6. Bożyków
7. Byszów
8. Burkanów
9. Chatki
10. Dobrowody
11. Gnlłowody
12. Halicz
13. Hnilcze
14. Hajworonka
15. Hołhocze
16. Horożanka
17. Iszczków
18. Jabłonówka
19. Justynówka
20. Kamienna góra
21. Korżowa
22. Kotuzów
23. Litwinów
24. Łysa
25. Małowody
26. Markowa
27. Mądzelówka
28. Michałówka
29. Mużyłów
30. Nosów
31. Nowosiółka
32. Panowice
33. Rakowiec
34. Rosochowaciec
35. Rudniki
36. Sapowa
37. Seredne
38. Siółko
39. Siemikowce
40. Sławentyn
41. Sokołów
42. Sokolniki
43. Sosnów
44. Staremiasto
45. Szczepanów
46. Szwejków
47. Szumlany
48. Telacze
49. Toustobaby
50. Uhrynów
51. Uwsie
52. Wola Gołuchowska
53. Wołoszczyzna
54. Wolica
55. Wierzbów
56. Wiśniowczyk
57. Zarwanica
58. Zahajce
59. Zawadówka
60. Zaturzyn
61. Zastawcze ad Zawałów
62. Zastawcze ad Hołhocze
63. Zawałów
64. Złotniki

Gminy miejskie:

1. Podhajce

IX. POWIAT PRZEMYŚLANY.

(68 gmin wiejskich i 2 gminy miejskie).

Gminy wiejskie:

1. Alfredówka
2. Baczów
3. Białe
4. Biłka
5. Błotnia
6. Borszów
7. Brykoń
8. Brzuchowice
9. Chlebowice Świrskie
10. Ciemierzyńce
11. Czupernosów
12. Dobrzanica
13. Dunajów
14. Dusanów
15. Hanaczów
16. Hanaczówka
17. Jaktorów
18. Janczyn
19. Kimirz
20. Kopań
21. Korzelice
22. Kosteniów
23. Krosienko
24. Krzywice
25. Kurowice
26. Laszki Królewskie
27. Ładańce
28. Łahodów
29. Lipowce
30. Łonie
31. Majdan Lipowiecki
32. Meryszczów
33. Niedzieliska
34. Nowosiółka
35. Ostałowice
36. Peczenia
37. Pleników
38. Pletenice
39. Pniatyn
40. Poluchów Wielki
41. Poluchów Mały
42. Pohorylce
43. Podusów
44. Podusilna
45. Podhajczyki
46. Połonice
47. Połtew
48. Przegnojów
49. Rozworzany
50. Siworogi
51. Słowita
52. Sołowa
53. Stanimierz
54. Świrz
55. Tuczne
56. Turkocin
57. Uszkowice
58. Uniów
59. Unterwalden
60. Wiśniowczyk
61. Wojciechowice
62. Wołków
63. Wypyski
64. Wyzniany
65. Zadwórze
66. Zamoście
67. Zeniów
68. Zędowice

Gminy miejskie:

1. Gliniany
2. Przemyślany

X. POWIAT RADZIECHÓW.

(53 gmin wiejskich i 2 gminy miejskie).

Gminy wiejskie:

1. Baryłów
2. Batyjów
3. Chmielno
4. Chołojów

5. Dmytrów
6. Hanunin
7. Hucisko Turzańskie
8. Hrycowola
9. Józefów
10. Krzywe
11. Kulików
12. Kustyn
13. Laszków
14. Majdan Stary
15. Monastyrek Ohladowski
16. Mierów
17. Mikołajów
18. Mukanie
19. Niemiłów
20. Niestanice
21. Niwice
22. Ohladów
23. Opłucko
24. Ordów
25. Pawłów
26. Peratyn
27. Płowe
28. Podmonastyrek
29. Romanówka Stojanowska
30. Romanówka Szczurowiecka
31. Rudenko Lackie
32. Rudenko Ruskie
33. Sabinówka
34. Sieńków
35. Środopolce
36. Smarzów
37. Stanin
38. Stojanów
39. Stołpin
40. Strzemilcze
41. Suszno
42. Szczurowice
43. Tarnówka
44. Tetewczyce
45. Toporów
46. Trójca
47. Turze
48. Uwin
49. Witków Nowy
50. Witków Stary
51. Wolica Baryłowa
52. Wulka Suszeńska
53. Zawilcze

Gminy miejskie:

1. Łopatyn
2. Radziechów

XI. POWIAT SKAŁAT.

(61 gmin wiejskich i 3 gminy miejskie).

Gminy wiejskie:

1. Bilitówka
2. Bogdanówka
3. Borki Małe
4. Bucyki
5. Chmieliska
6. Czerniszówka
7. Dorofijówka
8. Dubkowce
9. Eleonorówka
10. Faszczówka
11. Futor
12. Hałuszczyńce
13. Hlibów
14. Horodnica
15. Iwanówka
16. Kaczanówka
17. Kałaharówka
18. Kamionki
19. Kąt Toustecki
20. Kokoszyńce
21. Kołodziejówka
22. Korszyłówka
23. Kozina
24. Krasne
25. Krzywe
26. Leżanówka
27. Łuka mała
28. Magdalówka
29. Malinówka
30. Mołczanówka
31. Mysłowa
32. Nowosiółka Grzymałowska
33. Nowosiółka Skałacka
34. Okno
35. Orzechowiec
36. Ostapie
37. Pajówka
38. Panasówka
39. Podlesie
40. Połupanówka
41. Poznanka Gniła
42. Poznanka Hetmańska
43. Przekalec
44. Rasztowce
45. Rosochowaciec
46. Rożyska
47. Sadzawki
48. Skałat Stary
49. Sorocko
50. Staromiejszczyzna
51. Stawki
52. Supranówka
53. Tarnoruda
54. Touste
55. Turówka
56. Wolica
57. Zadnieszówka
58. Zarubińce
59. Zielona
60. Żerebki Królewskie
61. Żerebki Szlacheckie

Gminy miejskie:

1. Grzymałów
2. Podwołoczyska
3. Skałat

XII. POWIAT TARNOPOL.

(85 gmin wiejskich i 2 gminy miejskie).

Gminy wiejskie:

1. Bajkowce
2. Baworów
3. Berezowica wielka
4. Biała
5. Białoskórka
6. Borki wielkie
7. Bucniów
8. Cebrów
9. Chodaczków mały
10. Chodaczków wielki
11. Czartorja
12. Czerniechów
13. Czernielów mazow.
14. Czernielów ruski
15. Czołhańszczyzna
16. Czystyłów
17. Denysów
18. Ditkowce
19. Dołżanka
20. Domamorycz
21. Draganówka
22. Dyczków
23. Dubowce
24. Grabowiec
25. Hladki
26. Hłuboczek wielki
27. Horodyszcze
28. Ihrowica
29. Isypowce
30. Iwaczów dolny
31. Iwaczów górny
32. Jankowce
33. Janówka
34. Jastrzębowo
35. Józefówka
36. Kipiaczka
37. Kokutkowce
38. Konopkówka
39. Konstantynówka
40. Kozłów
41. Kozówka
42. Krasówka
43. Krzywki
44. Kupczyńce
45. Kurniki szlachcinieckie
46. Kurowce
47. Kutkowce
48. Ładyczyn
49. Ludwikówka
50. Łozowa
51. Łuczka
52. Łuka wielka
53. Małaszowce
54. Marjanka
55. Mszaniec
56. Myszkowice
57. Nastasów
58. Nosowce
59. Obarzańce
60. Ostrów
61. Petryków
62. Pleskowce
63. Płotycz
64. Poczapińce
65. Pokropiwna
66. Proniatyn
67. Proszowa
68. Romanówka
69. Rusianówka
70. Seredyńce
71. Skomorochy
72. Smolanka
73. Smykowce
74. Stechnikowce
75. Stupki
76. Suszczyn
77. Szlachcińce
78. Toustoług
79. Wesołówka
80. Wola mazowiecka
81. Worobijówka
82. Zabojki
83. Zarudzie
84. Zastawie
85. Zaścianka

Gminy miejskie:

1. Mikulińce
2. Tarnopol

XIII. POWIAT TREMBOWLA.

(42 gmin wiejskich i 2 gminy miejskie).

Gminy wiejskie:

1. Bernadówka
2. Boryczówka
3. Brykula Nowa
4. Brykula Stara

5. Darachów
6. Dereniówka
7. Dołhe
8. Hleszczawa
9. Humniska
10. Iławcze
11. Iwanówka
12. Janów
13. Kobyłowłoki
14. Krowinka
15. Łaskowce
16. Łoszniów
17. Małów
18. Młyniska
19. Mogielnica
20. Nałuże
21. Ostrowczyk
22. Pantalicha
23. Plebanówka
24. Podgórzany
25. Podhajczyki
26. Romanówka
27. Ruzdwiany
28. Semenów
29. Skomorosze
30. Słobódka Janowska
31. Słobódka Strusowska
32. Strusów
33. Tiutków
34. Tyczyn Nowy
35. Warwaryńce
36. Wieniawka
37. Wierzbowiec
38. Wolica
39. Zaścianocze
40. Załawie
41. Zazdrość
42. Zubów

Gminy miejskie:

1. Budzanów
2. Trembowla

XIV. POWIAT ZALESZCZYKI.

(55 gmin wiejskich i 1 gmina miejska).

Gminy wiejskie:

1. Anielówka
2. Bedrykowce
3. Berestek
4. Błyszczanka
5. Burakówka
6. Capowce
7. Chartanowce
8. Chmielowa
9. Czerwonogród
10. Dobrowlany
11. Drohiczówka
12. Duninów
13. Dupliska
14. Dzwiniacz
15. Gródek
16. Hińkowce
17. Holihrady
18. Hołowczyńce
19. Iwanie Złote
20. Karolówka
21. Kasperowce
22. Kołodróbka
23. Kościelniki
24. Koszyłowce
25. Kułakowce
26. Latacz
27. Lesieczniki
28. Lisowce
29. Milowce
30. Myszków
31. Nagórzany
32. Nowosiółka Kostiukowa
33. Nyrków
34. Pieczarna
35. Popowce
36. Rożanówka
37. Sadki
38. Sińków
39. Słone
40. Słobódka Koszyłowiecka
41. Swierzkowce
42. Szczytowce
43. Szutromińce
44. Szypowce
45. Tłuste Miasto
46. Tłuste Wieś
47. Torskie
48. Teklówka
49. Uhryńkowce
50. Uścieczko
51. Winiatyńce
52. Worwolińce
53. Zaleszczyki Stare
54. Zazulińce
55. Żeżawa

Gminy miejskie:

1. Zaleszczyki

XV. POWIAT ZBARAŻ.

(61 gmin wiejskich i 1 gmina miejska).

Gminy wiejskie:

1. Bazarzyńce
2. Berezowica Mała
3. Czahary Zbaraskie
4. Czernichowce
5. Czumale
6. Dobrowody
7. Dobromirka
8. Hołotki
9. Hołoszyńce
10. Hniliczki
11. Hnielice
12. Hłuboczek Mały
13. Hrycowce
14. Huszczanka
15. Iwanczany
16. Iwaszkowce
17. Jacowce
18. Kapuścińce
19. Krasnosielce
20. Kretowce
21. Klebanówka
22. Klimkowce
23. Koszlaki
24. Kobyli
25. Koziary
26. Kurniki
27. Kujdańce
28. Lubianki Niższe
29. Lubianki Wyższe
30. Lisieczyńce
31. Łozówka
32. Medyn
33. Netreba
34. Nowiki
35. Nowesioło
36. Nowy Rogowiec
37. Ochrymowce
38. Opryłowce
39. Obodówka
40. Palczyńce
41. Pieńkowce
42. Prosowce
43. Roznoszyńce
44. Romanowesioło
45. Sieniawa
46. Sieniachówka
47. Szelpaki
48. Skoryki
49. Szyły
50. Suchowce
51. Stryjówka
52. Tarasówka
53. Terpiłówka
54. Toki
55. Wałachówka
56. Worobijówka
57. Zarudzie
58. Załuże
59. Zarudeczko
60. Zarubińce
61. Zbaraż Stary

Gminy miejskie:

1. Zbaraż

XVI. POWIAT ZBORÓW.

(68 gmin wiejskich i 3 gminy miejskie).

Gminy wiejskie:

1. Batków
2. Beremowce
3. Białkowce
4. Białogłowy
5. Blich
6. Białokiernica
7. Bohutyn
8. Bogdanówka
9. Bzowica
10. Bubszczany
11. Cecowa
12. Czystopady
13. Daniłowce
14. Gontowa
15. Harbuzów
16. Hnidawa
17. Hodów
18. Hukałowce
19. Iwaczów
20. Jackowce
21. Jarczowce
22. Jarosławice
23. Jezierna
24. Jezierzanka
25. Kabarowce
26. Korszyłów
27. Kalne
28. Krasna
29. Kudobińce
30. Konopnica
31. Kudynowce
32. Łopuszany
33. Łukawiec
34. Machnowce
35. Manajów
36. Markopol
37. Meteniów
38. Milno
39. Młynowce
40. Moniłówka
41. Mszana
42. Neterpińce
43. Nesterowce
44. Nuszcze
45. Olejów
46. Ostaszowce
47. Panasówka
48. Perepelniki
49. Plesniany
50. Podberezce
51. Podhajczyki
52. Presowce

53. Ratyszcze
54. Reniów
55. Rozhadów
56. Seretec
57. Serwery
58. Sławna
59. Torhów
60. Trościaniec Wielki
61. Trawotłoki
62. Tustogłowy
63. Urlów
64. Wertełka
65. Wołczkowce
66. Zarudzie
67. Zagórze
68. Żabin

Gminy miejskie:

1. Pomorzany
2. Założce
3. Zborów

XVII. POWIAT ZŁOCZÓW.

(85 gmin wiejskich i 3 gminy miejskie).

Gminy wiejskie:

1. Bałuczyn
2. Bełzec
3. Bezbrudy
4. Białykamień
5. Bieniów
6. Bołozynów
7. Boniszyn
8. Bortków
9. Bronisławówka z Kaźmierówką
10. Bużek
11. Chilczyce
12. Chmielowa
13. Chwatów
14. Czeremosznia
15. Czyżów
16. Czyszki
17. Firlejówka
18. Folwarki
19. Gołogóry
20. Gołogórki
21. Horodyłów
22. Hucisko Oleskie
23. Huta Werchobuzka
24. Jasionowce
25. Jelechowice
26. Juśkowice
27. Kniaże
28. Kołtów
29. Kondratów
30. Konty z Brachówką
31. Koropiec
32. Krasne
33. Krasnosielce
34. Kropiwna
35. Kruhów
36. Kutkorz
37. Lackie Małe
38. Lackie Wielkie
39. Łuka
40. Majdan Gołogórski
41. Mitulin
42. Nowosiółki
43. Olszanica
44. Olszanka Mała
45. Opaki
46. Ostrowczyk
47. Ożydów z Angielówką
48. Pietrycze
49. Płuhów
50. Pobocz
51. Poczapy
52. Podhorce
53. Podlesie
54. Podlipce
55. Przewłoczna
56. Remizowce
57. Rozważ
58. Ruda Kotłowska
59. Ryków
60. Ścianka
61. Skniłów
62. Skwarzawa
63. Snowicz
64. Sobolówka
65. Sokołówka
66. Stronibaby
67. Strutyn
68. Szpikłosy
69. Trędowacz
70. Trościaniec Mały
71. Uciszków
72. Uhorce
73. Usznia
74. Werchobuż
75. Wicyń
76. Woroniaki
77. Zahorce
78. Zakomarze
79. Zalesie
80. Zarwanica
81. Zarzecze
82. Zazule
83. Zaszków
84. Żuków
85. Zulice

Gminy miejskie:

1. Olesko
2. Sassów
3. Złoczów

136
Ogłoszenie

Państwowej Komisji Wyborczej w Warszawie z dnia 11 kwietnia 1930 r. L. dz. 2489/30.

Z powodu unieważnienia przez Sąd Najwyższy wyborów w Okręgu Wyborczym 54 Tarnopol, w cześci dotyczącej przyznania czwartego mandatu liście Nr. 1 Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem, Państwowa Komisja Wyborcza na mocy art. 96 i 115 ordynacji wyborczej ogłasza, że — w myśl uchwały jej z dnia 11 kwietnia 1930 r. — z listy Nr. 1 Bezpartyjnego Bloku Współprący z Rządem unieważniony został mandat p. Karola Wojewody, lat 51, rolnika, Naczelnika gminy Wygnanka, a natomiast z listy Nr. 18 Bloku Mniejszości Narodowej w Polsce został wybrany, jako piąty poseł, p. Aleksy Jaworskyj, lat 31, prawnik, Podhajce. Mandaty z innych list pozostały bez zmiany.

Przewodniczący: **Giżycki.**

Członkowie: Kuczyński, Pużak, Urbanowicz, Bagiński, Hartglas.

(Monitor Polski Nr. 92 z dnia 19 kwietnia 1930, poz. 135).

137
Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 29 marca 1930 r., L. Rol. 1062/30 w sprawie egzaminów państwowych dla leśników.

Ministerstwo Rolnictwa rozporządzeniem z dnia 7 marca 1930 r. Nr. 227/L. I. zawiesiło na rok bieżący egzaminy państwowe dla samoistnych gospodarzy leśnych i pomocników w służbie leśnej technicznej i ochronnej, ustanowione rozporządzeniem austrjackiego Ministerstwa Rolnictwa z dnia 3 lutego 1903 (Dz. U. P. Nr. 30).

Podania kandydatów do tych egzaminów w tym roku przyjmowane nie będą.

138
Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 8 kwietnia 1930 r., L. PO. 1733/30, dotyczące przestrogi przed osobami, wyłudzającemi wsparcia.

Według doniesień kompetentnych władz niżej wymienione osoby czują wstręt do pracy, włóczą się z miejsca na miejsce i wyłudzają pod rozmaitymi pozorami (n. p. na pokrycie kosztów podróży powrotnej do miejsca stałego zamieszkania, na utrzymanie i t. p.) wsparcia na rachunek gmin przynależności względnie zamieszkania.

1) Zieleniewicz Jan, syn Bazylego i Katarzyny, ur. w r. 1909 w Staromiejszczyźnie, pow. Skałat i tam przynależny,

2) Biłous Jan, syn Teodora i Marji, ur. w r. 1894 w Witkowie Nowym, pow. Radziechów i tam przynależny,

3) Gałuszka Bronisław, ur. w r. 1892 we Lwowie, syn Józefa i Ewy, przynależny do gm. Twierdza, pow. Mościska,

4) Gałuszka Walerjan Henryk, syn Józefa i Ewy, ur. w r. 1903 w Brodach, przynależny do gm. Twierdza, pow. Mościska,

5) Łoza Michał, syn Tomasza i Tekli, ur. w r. 1904 w Kosienicach, pow. Przemyśl,

6) Repich Feliks, syn Michała i Rozalji, ur. w r. 1897 w Łętowni, pow. Przemyśl,

7) Baraniecki Tomasz, syn Jana i Katarzyny, ur. w r. 1896 w Popowicach, pow. Przemyśl,

8) Nowacki Maksymiljan, ur. dnia 2 X. 1902 r. w Poznaniu,

9) Dańczak Władysław, syn Jana i Józefy z Olejniczaków, ur. 17 II. 1920 w Wieszkowie, pow. Kościan, wojew. poznańskie,

10) Szagec Jan, syn Stanisława i Katarzyny, ur. w r. 1897 r. w Białej, pow. Tarnopol,

11) Bieńkowski Kazimierz, syn Jana i Bronisławy, ur. 5 II. 1906 r. w Mystkowie, gm. Strażęcin, pow. Płońsk, wojew. warszawskie,

12) Kwiatkowski Stanisław, zredukowany nauczyciel szkoły powszechnej we wsi Arkuszewo, gm. Przedecz, wojew. warszawskie,

13) Kolaciek Rudolf, syn Prokopa i Julji, zarobnik, lat 34, przynależny do gm. Gniłowody, pow. Podhajce,

14) Domek Stefan, syn Łukasza i Heleny, ur. w r. 1882, rzekomo inwalida wojenny, przynależny do gm. Skorodyniec, pow. Czortków,

15) Pawełek Antoni, syn Karola i Marji, ur. w r. 1895, pochodzący i przynależny do gminy Żywiec,

16) Powierza Wiesław, podający się fałszywie za ucznia Akademji Sztuk Pięknych w Krakowie,

17) Borzecki Alojzy, syn Stanisława i Wandy, ur. 27 IV. 1913 w Tarnowie i tam przynależny,

18) Szeliga Franciszek, syn Jana i Katarzyny, ur. w r. 1888, przynależny do gminy Ostrów, pow. bocheńskiego.

Ewentualnie udzielone wsparcia wyżej wymienionym nie będą przez gminy przynależności oraz przez gminy obowiązane do opieki trwałej zwracane.

139

L. B. 2108/30.

Ogłoszenie

o odebraniu debitu pocztowego czasopismom, broszurom i drukom.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. Nr. 14, poz. 186) oraz § 26 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. p. p. Nr. 6) odebrał debit pocztowy:

1) Czasopismu p. t. „Sojuz Potrebitielej" wydawanemu w Moskwie w języku rosyjskim— reskryptem z dnia 3 kwietnia 1930 Nr. AA. 1284/30.

2) Czasopismu „Krasnaja Zwiezda" wydawanemu w Moskwie — reskryptem z 3 kwietnia 1930 Nr. AA. 1287/30.

3) Czasopismu „La Interligilo del P. T. T." wydawanemu w Paryżu w języku esperanckim—reskryptem z dnia 3 kwietnia 1930 Nr. AA. 992.

4) Czasopismu „Gołos Kożewnika" wydawanemu w Moskwie w języku rosyjskim — reskryptem z dnia 3 kwietnia 1930 Nr. AA. 740.

5) Czasopismu „Koopieratiwnaja Dierewnia" wydawanewu w Moskwie w języku rosyjskim — reskryptem z dnia 3 kwietnia 1930 Nr. AA. 648.

6) Czasopismu „Do Praci" wydawanemu w Charkowie w języku ruskim—reskryptem z dnia 3 kwietnia 1930 Nr. AA. 1285.

7) Czasopismu „Diktatura Truda" wydawanemu w Stalinie w języku rosyjskim — reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 741.

8) Czasopismu „Jutro" wydawanemu w Paryżu w języku polskim—reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 1281.

9) Czasopismu „Nowa Gazeta" wydawanemu w Brukseli w języku polskim — reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 1013.

10) Czasopismu p. t. „Czornomorska Komuna" wydawanemu w Odesie w języku ruskim—reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 990.

11) Czasopismu p. t. „Kino" wydawanemu w Moskwie w języku rosyjskim — reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 1286/1.

12) Czasopismu p. t. „Litieraturnaja Gazieta" wydawanemu w Moskwie—reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA 647.

13) Czasopismu p. t. „Raboczyj" wydawanemu w Mińsku w języku rosyjskim — reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA 745.

14) Czasopismu p. t. „Radio-Lubitiel" wydawanemu w Moskwie w języku rosyjskim — reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 1282.

15) Czasopismu p. t. „Nowaja Dierewnia" wydawanemu w Moskwie w języku rosyjskim — reskryptem z dnia 7 kwietnia 1920 Nr. AA. 935.

16) Czasopismu p. t. Krasnaja Tatarja" wydawanemu w Kazaniu w języku rosyjskim — reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 984/1.

17) Czasopismu p. t. „Na Zminu" wydawanemu w Charkowie w języku ruskim — reskryptem z nia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 739.

18) Broszurze p. t. „Wełykdeń" w języku ruskim—reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 907.

19) Broszurze p. t. „Pro Posty" w języku ruskim—reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 911.

20) Broszurze p. t. „Pidwiw" w języku ruskim—reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 914.

21) Broszurze p. t. „Szczo daje Manifest C. W. K. S. R. S. R." — reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 904.

22) Broszurze p. t. „Pomied do Kuti“ w języku ruskim—reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 910.

23) Broszurze p. t. „Zełeni Światа“ w języku ruskim—reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 912.

24) Broszurze p. t. „Biełoruskaja Mowa“ w języku białoruskim, wydanej w Mińsku — reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 862/1.

25) Broszurze p. t. „Dla koho cerkwa a dla koho szkoła“ w języku ruskim — reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 906.

26) Broszurze p. t. „Religja ta Wijna“ w języku ruskim—reskryptem z dnia 3 kwietnia 1930 Nr. AA. 905.

27) Broszurze p. t. „Nowi Pisni na Staryj Ład“ w języku ruskim—reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 908.

28) Drukowi p. t. „Biulletin zum Europäischen Bauern-Kongress“ wydawanemu w Berlinie w języku niemieckim — reskryptem z dnia 3 kwietnia 1930 Nr. AA. 1259.

29) Drukowi p. t. „Petro Konaszewycz Sahajdacznyj“ wydawanemu we Wiedniu w języku ruskim — reskryptem z dnia 3 kwietnia 1930 Nr. AA. 559.

30) Drukowi p. t. „Dniprelstan“ wydawanemu w Charkowie w języku ruskim—reskryptem z dnia 29 marca 1930 Nr. AA. 993/1.

31) Drukowi p. t. „Ukraina Potojbicz“ wydawanemu w Kijowie w języku ruskim—reskryptem z dnia 3 kwietnia 1930 Nr. AA. 10/1.

32) Drukowi p. t. „Szczo treba znaty każdomu Ukraińcewi“, wydawanemu we Wiedniu w języku ruskim—reskryptem z dnia 3 kwietnia 1930 Nr. AA. 556.

33) Drukowi p. t. „Poczatkowa Geografja“ wydawanemu w Kijowie w języku ruskim — reskryptem z dnia 3 kwietnia 1930 Nr. AA. 446 1.

34) Drukowi p. t. „Ukraiństwo w Rosii“, wydawanemu we Wiedniu w języku ruskim — reskryptem z dnia 3 kwietnia 1930 Nr. AA. 560 1.

35) Drukowi p. t. „Jak Moskwa Nyszczyła Ukrainu“, wydawanemu we Wiedniu w języku ruskim — reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 561.

36) Drukowi p. t. „Do osnow ukraińskoho nacjonalizmu“ wydawanemu we Wiedniu—Pradze w języku ruskim — reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 563.

37) Drukowi „Pedagogiczna Chrestomatia“, wydawanemu w Kijowie w języku żydowskim“—reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 656.

38) Drukowi „Gewerschaftpropaganda und Kulturarbeit“, wydawanemu w Moskwie w języku niemieckim—reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 991/1.

39) Drukowi p. t. „Misto w Nebezpeci“, wydawanemu w Montreal—Kanada w języku ruskim—reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 316.

40) Drukowi p. t. „Nacjonalne widrodżenie austrouhorskich Ukrainciw“, wydawanemu w Wiedniu w języku ruskim — reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. 558.

41) Drukowi p. t. „Amziu Zingsniai“ wydawanemu w Kownie w języku lirewskim — reskryptem z dnia 7 kwietnia 1930 Nr. AA. 4639/2.

140

L. B. 758, 1670, 1640, 1881/30.

Ogłoszenie

o wydaleniu cudzoziemców z granic Rzeczypospolitej.

Wydaleni zostali:

1. Włodzimierz Palecek, 26 lat, urodz. w Unersk-Brod, Czechosłowacja, bez stałego miejsca zamieszkania — do Czechosłowacji (decyzja Starosty w Stolinie z 23 IX 1929, I. L. 16/72);

2. Michał Anisiforow, 32 lat, urodzony w Piotrogrodzie, Rosja sow., bez stałego miejsca zamieszkania — do Rosji sowieckiej (decyzja Starosty w Stolinie z 18 XI 1929, I. L. 16/90);

3. Ruwin Sznajdman, 26 lat, urodz. w Dźwinogródku pow. Stolin, bez stałego miejsca zamieszkania — do Rosji sowieckiej (decyzja Starosty w Stolinie z 26 XI 1929, I. L. 16/89);

4. Konstanty Kozłowski vel Władysław Chrostowski z Odessy, narodow. ukraińskiej, bez stałego zajęcia, zamieszkały w Wilnie przy ul. Dynaburskiej 46 (decyzja Wojewody Wileńskiego z 29 marca 1930, L. V-340/N/30);

5. Aleksander Ostrowski, urodz. w 1909 r. w Kiszyniewie, syn Wiktora i Olgi, zamieszkały w Łucku (dec. Wojewody Wołyńskiego z 25 III 1930, L. 719/B/2/30);

6. Jadwiga Lipke, urodz. 22 IX 1891 w Piekle-W. M. Gdańsk, zamieszk. w Skarszewcach pow. kościerski (decyzja Wojewody Pomorskiego z 15 XII 1928, II. E—6982);

7. Jan Pasała, urodz. 23 I 1901 w Toruniu i tam zamieszkały (decyzja Wojewody Pomorskiego z 28 XII 1928, II. E—7542);

8. Adolf Kunterweit, urodz. 11 II 1864 w Langenfeld, Niemcy, zamieszk. w Chojnicach (decyzja Wojewody Pomorskiego z 13 IV 1929, II. E—2377);

9. Herman Schleritt, stolarz, urodz. 17 II 1889 w Morgach pow. świecki, zamieszkały w Grudziądzu (decyzja Wojewody Pomorskiego z 13 IV 1929, II. E—2376);

10. Emilja Schreiber, wyrobnica, urodz. 2 IV 1884 w Grosskrebs, Niemcy, zamieszk. w Chojnicach (decyzja Wojewody Pomorskiego z 27 XII 1928, II. E—7541);

11. Jan Drostka, urodz. 28 XII 1881 w Kłączno, Niemcy, zamieszk. w Karolewo pow. chojnicki (decyzja Wojewody Pomorskiego z 5 VI 1929, II. E—3360);

12. Fryderyk i Paula małż. Pick, urodz. 18 XII 1856 i 1 IX 1857 w Frydrychowie pow. wąbrzeski wzgl. Zielinkowo pow. grudziądzki, zamieszkali w Stanisławkach pow. wąbrzeski (decyzja Wojewody Pomorskiego z 8 VI 1929, II. E—3416);

13. Władysław Czaja, biuralista, urodz. 19 XI 1898 w Wilczebłotach pow. starogardzki, zamieszk. w Lubichowo (decyzja Wojewody Pomorskiego z 8 VI 1929, II. E—3415);

14. Fryderyk Schiffelers, robotnik, urodz. 2 VIII 1878 w Karlshafen, zamieszk. w Tuczkach pow. działdowski (decyzja Wojewody Pomorskiego z 1 V 1929, II. E—2863);

15. Augusta Schulz, urodz. 20 X 1878 w Zimin, Niemcy, zamieszk. w Chojnicach (decyzja Wojewody Pomorskiego z 1 V 1929, II. E—2862);

16. Berta Heidemann, urodz. 3 VII 1882 w Palschau — W. M. Gdańsk, zamieszk. w Tczewie (decyzja Wojewody Pomorskiego z 20 VI 1929, II. E—3594);

17. Bernard Balkan, robotnik, urodz. 27 V 1909 w Flatów, Niemcy, zamieszk. w Sępolnie (decyzja Wojewody Pomorskiego z 30 VIII 1929, II. W. — 10);

18. Alfred Bebowiecki, urodz. 15 V 1910 w Fischau, zamieszk. w Chojnicach (decyzja Wojewody Pomorskiego z 31 V 1929, L. 488/29);

19. Piotr Schirk, robotnik, urodzony 1 VII 1910 w Iwankach — Rosja, zamieszk. w Lichnowcach pow. chojnicki (decyzja Wojewody Pomorskiego z 30 XII 1929, II. E—306);

20. Chaim Sterman, krawiec, urodz. 8 IX 1901 w Odessie — Ukraina, bez stałego miejsca zamieszkania (decyzja Wojewody Pomorskiego z 3 IV 1929, II. W.—14);

21. Walter Sichman, robotnik, daty urodzenia i miejsce zamieszkania nie stwierdzone (decyzja Wojewody Pomorskiego z 21 IX 1929, II. E—4876);

22. Erwin Eggert, robotnik, urodzony 12 I 1906 w Bobrowo pow. Brodnica, zamieszk. w Karolkach pow. Brodnica (decyzja Wojewody Pomorskiego z 10 II 1930, II. E—438);

23. Mikołaj Ciemiński, umysłowo chory, daty urodzenia i miejsce zamieszkania nie stwierdzone (decyzja Wojewody Pomorskiego z 12 X 1929, II. E—5521);

24. Walter i Fryda małż. Tessmer, (Walter urodz. 28 VI 1902 w Wiśniewo), zamieszkali w Wiśniewo pow. sępoleński (decyzja Wojewody Pomorskiego z 8 X 1929, II.—5671);

25. Fryderyk Schollenberger, urodz. 22 VI 1899 w Manheim—Niemcy, zamieszk. w Grudziądzu (decyzja Wojewody Pomorskiego z 30 I 1930, II. E—320).

Powyższe podaje się do wiadomości celem wysiedlenia wymienionych osób z granic Państwa w razie ujawnienia ich pobytu na terenie Województwa Tarnopolskiego.

141

Ogłoszenie

o udzieleniu przez Wojewodę Tarnopolskiego zezwoleń na przeprowadzenie kwesty pieniężnej na obszarze Województwa Tarnopolskiego z wyłączeniem miasta Tarnopola.

Zezwolenia udzielono:

1. Komitetowi Budowy rzym. kat. kaplicy w Bortkowie, powiat Złoczów na okres od 1 IV do 31 XII 1950 (L. B. 422/30 z 22 III 1930);

2. Komitetowi Budowy grecko-kat. cerkwi w Kudobińcach, pow. Zborów na okres od 1 IV do 31 XII 1930 (L. B. 4633/29 z 22 III 1930);

3. Komitetowi Budowy grecko-kat. cerkwi w Kotowie, pow. Brzeżany na okres od 1 IV do 31 XII 1930 (L. B. 341/30 z 22 III 1930);

4. Zarządowi Ochronki S. S. Dominikanek w Złoczowie na okres od 1 IV do 31 XII 1930 (L. B. 765/30 z 31 III 1930);

5 Komitetowi budowy rzym. kat. kościoła w Plichowie, pow. Brzeżany na okres od 1 IV do 31 XII 1930 r. (L. B. 635/30 z 3 IV 1930);

6. Komitetowi budowy gr. kat. cerkwi w Orzechowcu, pow. Przemyśl na okres od 15 IV do 15 XI 1930 (L. B. 329/30 z 3 IV 1930);

7. Zarządowi Ochronki S. S. Józefitek w Krośnie na okres od 15 IV do 31 XII 1930 (L. B. 752/30 z 3 IV 1930);

8. Gr. kat. Komitetowi parafialnemu w Wyszatycach, pow. Przemyśl na okres od 15 IV do 15 IX 1930 (L. B. 770/30 z 5 IV 1930;

9. Komitetowi budowy rzym. kat. kościoła w Letni, pow. Drohobycz na okres od 1 X 1930 do 30 IV 1931 (L. B. 401/30 z 17 IV 1930;

10. Komitetowi budowy rzym. kat. kościoła w Ciemierzyńcach, pow. Przemyślany na okres od 20 kwietnia do 31 grudnia 1930 (L. B. 1016/30 z 17 IV 1930);

11. Gr. kat. Komitetowi parafialnemu w Hnidowie pow. Zborów na okres od 15 IV do 31 XII 1930 (L. B. 640/30 z 18 IV 1930);

12. Komitetowi Budowy gr. kat. cerkwi w Horodnicy, pow. Skałat na okres od 15 IV do 31 XII 1930 (L. B. 807/30 z 18 IV 1930);

13. Komitetowi Odbudowy gr. kat. cerkwi w Czepielach, pow. Brody na okres od 1 V do 31 VII 1930 (L. B. 1116/30 z 18 IV 1930;

14. Komitetowi Budowy gr. kat. cerkwi w Nowosiółce Grzymałowskiej, pow. Skałat na okres od 15 IV do 31 XII 1930 (L. B. 1420/30 z 18 IV 1930);

15. Zakładowi Wychowawczemu Żeńskiemu Sióstr Towarzystwa im. Michała Archanioła w Miejscu Piastowem, pow. Krosno na okres od 15 IV do 31 XII 1930 (L. B. 1925/30 z 18 IV 1930).

Osoby delegowane w celach kwestarskich mają bezwzględnie stosować się do warunków wyszczególnionych w odnośnych zezwoleniach.

142

L. B. 1091 i 1567/30.

Ogłoszenia

Wojewody Tarnopolskiego o przedłużeniu zezwolenia na przeprowadzenie kwesty.

I.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 27 lutego 1930 r. Nr. A. P. 1725/1 przedłużył Rzym. kat. Komitetowi parafialnemu w Stojanowie zezwolenie na kwestę wydane reskryptem z dnia 20 kwietnia 1928, Nr. A. P. 1025/1 na czas do końca grudnia 1930 na warunkach w reskrypcie tym wymienionych.

II.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 19 marca 1930, Nr. AP. 2005/I przedłużyło Zarządowi Stowarzyszenia „Bikur Cholim" w Zakopanem, w związku z jego podaniem, termin ważności udzielonego dnia **4 maja** 1929 za Nr. AP. 1497/4 zezwolenia na przeprowadzenie kwesty do dnia **31 grudnia 1930 r.** Zezwolenie ponad ten termin prolongowane nie będzie.

143

Ogłoszenie

o udzieleniu przez Wojewodę Tarnopolskiego zezwoleń na zarobkowanie na obszarze Wojew. Tarnopolskiego z wyłączeniem miasta Tarnopola.

LICENCJI UDZIELONO:

1. Jakóbowi Olejnikowi z Uszni, pow. Złoczów, na zarobkowanie grą na katarynce i sprzedażą losów — przy użyciu przewodnika w osobie żony Karoliny — na okres do 31. XII. 1930. (L. B. 27/30 z 15. III. 1930);

2. Franciszkowi Dziobakowi z Tarnopola, na zarobkowanie karuzelem — na okres do 31. XII. 1930. (L. B. 297/30 z 25. III. 1930);

3. Marji Nowotnej z Tarnopola, na zarobkowanie menażerją i urządzaniem przedstawień cyrkowych — na okres do 31. XII. 1930. (L. B. 1289/30 z 25. III. 1930);

4. Abrahamowi Blausteinowi ze Złoczowa, na zarobkowanie grą na katarynce — przy użyciu przewodnika w osobie żony Sary Zlety Blaustein — na okres do 31. XII. 1930. (L. B. 5343/29 z 27. III. 1930);

5. Ignacemu Charkowemu z Proniatyna, pow. Tarnopol, na zarobkowanie grą na flecie — na okres do 31. XII. 1930. (L. B. 786/30 z 11. IV. 1930);

6. Janowi Adamowi Pelcowi z Nagórzanki, pow. Buczacz, na zarobkowanie grą na katarynce — na okres do 31. XII. 1930. (L. B. 3667/29 z 12. IV. 1930);

7. Stanisławowi Pelcowi z Nagórzanki, pow. Buczacz, na zarobkowanie karuzelem i grą na katarynce — na okres do 31. XII. 1930. (L. B. 987/30 z 12. IV. 1930);

8. Herschowi Goldfingerowi z Tarnopola, na zarobkowanie karuzelem i wędrownym ateljer fotograficznem — na okres do 31. XII. 1930. (L. B. 468/30 z 18. IV. 1930);

Licencjonarjusze mają bezwzględnie stosować się do warunków, wyszczególnionych w udzielonych im zezwoleniach.

144

Ogłoszenie

o udzieleniu przez Wojewodę Tarnopolskiego zezwolenia na urządzanie przedstawień teatralnych.

Wojewoda tarnopolski reskryptem z dnia 11 kwietnia 1930. L. B. 1693/30 udzielił Józefowi Stadnikowi zamieszkałemu w Mikulińcach zezwolenia na urządzanie przedstawień teatralnych na obszarze Województwa tarnopolskiego, pod warunkami ścisłego przestrzegania obowiazujących przepisów.

Licencjonarjusz ma bezwzględnie stosować się do warunków wyszczególnionych, w udzielonem mu zezwoleniu.

145

Ogłoszenie

o udzieleniu przez Wojewodę Tarnopolskiego zezwolenia na prowadzenie szkoły tańców.

Zezwoleń udzielono:

1. Isserowi Rosenblumowi, zamieszkałemu w Brodach, na cały teren Województwa Tarnopolskiego, na czas do 31 grudnia 1930 r. (L. B. 309/30 z 15. III. 1930 r.).

2. Marklowi Wunderlichowi z Mikuliniec, na teren Województwa Tarnopolskiego z wyłączeniem miasta Tarnopola, na czas do 31 grudnia 1930 r. (L. B. 1732/30 z 18. IV. 1930).

Licencjonarjusze mają bezwzlędnie stosować się do warunków wyszczególnionych, w udzielonych im zezwoleniach.

146

Ogłoszenie

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu z dnia 7 kwietnia 1930 r. L. 1206, dotyczące orzeczenia, wdrażającego postępowanie scaleniowe wsi Szajbówka i Krągłe.

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że Urząd ten orzeczeniem z dnia 14 marca 1929 r. postanowił ustalić obszar scalenia z części jednostki administracyjnej gminy katastralnej Narajów powiatu brzeżańskiego, mianowici ze wsi Szajbówka i Krągłe w skład którego wejdą grunty: włościańskie obj. whl. 68 pr. 4911, 4910, 4909, whl. 69 pr. 4793, 4794, 4797, 4792, 4895/1, 4896/1, whl. 139 pr. 4789, 4790, whl. 194 pr. 4917, 4918, whl. 195 pr. 4919, whl. 210 pr. 4781, 4782, 4778, 4777, 4775, 4776/1, whl. 252 pr. 5070, whl. 277 pr. 3913/3, whl. 279 pr. 3914/1, 3916/1, whl. 845 pr. 4925, whl. 874 pr. 4936, whl. 993 pr. 3914/4, 3916/3, 3915. whl. 1072 pr. 4949, 4950, whl. 1092 pr. 4912, 4913, 4914, 4915, 4916, whl. 1179 pr. 4941, 4942, 4920, 4921, whl. 1133 pr. 4776/2, whl. 1193 pr. 4896/2, 4895/2, whl. 1218 pr. 4923/2, 4791, whl. 1376 pr. 4923/1, whl. 1699 pr. 4746, 4434, 3877/4, 3880/4, 3909/13, 5072/1, 5084/1, 5069/18, 5045, 4965/1, whl. 1608 pr. 4714, whl. 1696 pr. 4706, 4445, 3873/18, 3877/17, 3880/17, 3883/10, 3909/4, whl. 1698 pr. 4442, 3909/6, 5024, whl. 1697 pr. 5057, whl. 1695 pr. 4448, 3873/17, 3877/16, 3883/9, 3893/1, 3909/1, 5115, 5069/4, 5015, 4984, whl. 1700 pr. 4763/2, 4761, 4741, 4737, 4437, 4438/1, 3877/7, 3873/8, 3880/7, 3909/10, 5080, 5087, 5069/14, 5032,

whl. 1701 pr. 4446, 5104, 4985, whl. 1702 pr. 4713, 5069/9, whl. 1703 pr. 4698/2, 3893/2, 5171, 5108, 5069/8, whl. 1704 pr. 4735, 3877/9, 3873/10, 3883/2, 3893/10, 5069/12, whl. 1705 pr. 4972, 4763/1, 5034, whl. 1706 pr. 4729/1, 4722, 3873/11, 3877/10, 3880/10, 3883/3, 3893/9, 5069/11, 5026, 4978, whl. 1707 pr. 3873/12, 3877/11, 3880/11, 3883/4, 3893/2, whl. 1708 pr. 4717, 4443, 3873/14, 3877/13, 3880/13, 3883/6. 3893/6, 5099, 5023, whl. 1709 pr. 4739, 4436, 3873/7, 3877/6, 3880/6, 3909/11, 5086, 5069/15, 5033, 4967, whl. 1710 pr. 4431, 3873/2, 3909/16, 5081, 5069/21, 5058, 4762, whl. 1711 pr. 4743, 4435, 3873/6, 3877/5, 3880/5, 390912, 5085, 5038, 4966, 4749, whl. 1712 pr. 3873/9, 3877/8, 3880/8, 3883/1, 3909/9, 5100, whl. 1713 pr. 4433 5069/19, 4963, whl. 1716 pr. 4787/1, 4787/2, 4788/2, 4784, 4783, whl. 1766 pr. 4727, whl. 1786, 3914/3, whl. 1868 pr. 3913/1, 3913/2, 3869, 3914/2, 3867, 3872, 3870, 3871, 3873/1, whl. 1784 pr. 3880/18, 5072/2, 5069/17, whl. 1763 pr. 4947, 4948, whl. 1798 pr. 4982, whl. 1879 pr. 4960, whl. 1888 pr. 4744, 5077, whl. 1903 pr. 4890, 4891, whl. 1944 pr. 4697, whl. 1963 pr. 4969, whl. 1984 pr. 3873/4, 3877/2, 3873/21, 3880/2, whl. 1992 pr. 4438/2, 3873/20, 3877/19, 3880/19, 3883/11, 5069/13, 4976/2, whl. 2046 pr. 3883/8, whl. 2101 pr. 5082, whl. 2152 pr. 4765/1, whl. 2146 pr. 4698/1, 4447, 5069/7, 5016, 4987, whl. 2202 pr. 4733, whl. 2285 pr. 4981/1, whl. 2213 pr. 3877/12, whl. 2386 pr. 4788, whl. 2399 pr. 4432, 4756, whl. 2387 pr. 5020, 4973, whl. 2318 pr. 5089, whl. 2340 pr. 4906, 5088/1, 5029/2, whl. 2389 pr. 4716, 4984, whl. 2488 pr. 4441, 4979, whl. 2403 pr. 5901, whl. 2470 pr. 5092, whl. 2402 pr. 2402 pr. 5025, whl. 2474 pr. 3891/2, whl. 2431 pr. 3893/4, whl. 2469 pr. 4723, whl. 2686 pr. 5090, whl. 2688 pr. 5142, whl. 2667 pr. 3873/5, whl. 2666 pr. 3873/19, 3877/18, whl. 2661 pr. 5018, whl. 2769 pr. 4765/2, 3877/1, whl. 2723 pr. 4440, 3909/7, whl. 2712 pr. 5028/1, whl. 2722 pr. 5103, whl. 2713 pr. 5028/2, 3873/13, whl. 2767 pr. 3868, whl. 2746 pr. 4951, whl. 2718 pr. 4701, 4705, whl. 2735 pr. 4709, whl. 2876 pr. 5069/3, whl. 2887 pr. 3873/4, 3880/3, 3909/14, 5083, whl. 2885 pr. 4700, 4909/2, whl. 2869 pr. 4736, 4976/1, whl. 2938 pr. 4721/2 whl. 2950, pr. 5069/6, whl. 2949 pr. 5069/2, 5069/1, whl. 2951 pr. 5069/11, whl. 2952 pr. 5069/16, whl. 2953 pr. 5069/20, whl. 2904 pr. 3916|2, whl. 2946 pr. 3873|16, 3877|15, 3880|15, whl. 2947 pr. 3909|3, whl. 2948 pr. 5069|5, whl. 2938 pr. 4724|2, whl. 2939 pr. 4724|1, 4721|1, whl. 3050 pr. 4439, whl. 3031 pr. 4889|1, whl. 3051 pr. 3909|8, whl. 3033 pr. 4935, 4938|1, 4908, 4954, 4772|1, 4786, whl. 3034 pr. 4771|2, 4772|2, 4773, 4957, 4946, whl. 3032 pr. 3771|3, 4772|3, whl. 3178 pr. 3873|15, 3877|14, 3880|14, 3883|7, 3893|5, whl. 3120 pr. 5084|2, whl. 3268 pr. 4752, whl. 3206 pr. 4833|1, whl. 3216 pr. 4977, whl. 3262 pr. 4771|1, 4771|4, 4772|4, 4889|2, 4884|2, whl. 3365 pr. 4449, 4450, whl. 3399 pr. 4887, 4884|1, whl. 3360 pr. 3909|17, whl. 3315 pr. 4943, 4944, 4907, 4906|2, whl. 3384 pr. 4750, whl. 3368 pr. 4730, 4731, 4732, whl. 3405 pr. 5056, whl. 3400 pr. 4953, whl. 3404 pr. 4755, whl. 3543 pr. 5029|1, whl. 3529 pr. 5021, whl. 3553 pr. 4965|2, whl. 3549 pr. 5088|2, whl. 3564 pr. 4774, whl. 3618 pr. 4800|4, whl. 3617 pr. 5121, 5120, whl. 3619 pr. 4800|5, 4835|1, 9527|1, whl. 3620 pr. 4800|6, 4835|2, 9527|1, whl. 3621 pr. 4800|7, 4835|3, 9527|4, 4833|4, whl. 3622 pr. 4800|8, 9527|5, 4807|1, whl. 3623 pr. 4800|9, 9527|6, 4807|2, whl. 3624 pr. 4800|10, 9527|7, 4807|3, whl. 3625 pr. 4807|9, 4811|5, whl. 3686 pr. 3877|20, 3877|3, 3880|12, 3883|5, whl. 3660 pr. 3883|3, whl. 3736 pr. 3909|5, whl. 3737 pr. 4444, whl. 3722 pr. 4852|2, 4852|3, 4852|1, 4853|1, 4974, 4980, whl. 3778 pr. 4833|3, whl. 3758 pr. 4815, 3917|22, 3917|12, whl. 3784 pr. 3891|1, whl. 3783 pr. 4981|2, whl. 3785 pr. 3888|1, whl. 3782 pr. 4893|7, whl. 3709 pr. 3904, whl. 3755 pr. 4768, 5094, 5095, 5096, 4765|2, whl. 3819 pr. 4835|4, whl. 3859 pr. 3909|18, 4938|2, 4939, 4940, whl. 3818 pr. 4834|3, 4807|4, whl. 3815 pr. 4807|8, 4811|4, 4818|3, 4817, 4816|1, 4816|2, 3820|2, 3917|10, 3917|11, whl. 3839 pr. 4937, whl. 3872 pr. 3909|15, whl. 3835 pr. 3893|3, whl. 3838 pr. 4780, whl. 3840 pr. 4955 — w ilości około 165 ha erekcjonalne grecko-katolickiego Probostwa w Narajowie obj. whl. 300 pr. 3914|1, 3916|1 w ilości około 1 ha; gminne obj. whl. 354 pr. 9539, 9543, 9542, 5113, 5114, 5119 w ilości około 0,6000 ha; prowadzone w ks. gr. dla gminy Narajów Sądu Powiatowego w Brzeżanach, oraz dworskie dóbr Brzeżany i Narajów obj. whl. 3596 pr. 4811|2, 4811|1, 4811|3, 4818|2, 4819, 4811|6, 4838, 4831, 4830, 4821|1, 4827, 4826, 4825, 4828|1, 4828|2, 4829|2, 4822|1, 4822|2, 3888|2, 4853|2, 5800|3, 9527|27, 4835|7, 4833|2, 4835|5, 4835|6, 4834|2, 4833|5, 48336, 95|26|1, 4807|6, 4807|5, 4807|7, 9526|2 ks. gr. dla gminy Narajów Sądu Powiatowego w Brzeżanach i whl. 321 pr. 4901, 4821, 4824, 4823, 4970, 4873, 4875, 4901, 836, 837 i część 5782 ks. gr. dla większych posiadłości przy Sądzie Okręgowym w Brzeżanach w ilości około 31 ha. Razem około 197 ha położone w granicach oznaczonych na szkicu sytuacyjnym, stanowiącym pomniejszoną kopję mapy katastralnej, a ponadto części gruntów mieszkańców gminy Narajów oraz dóbr Brzeżany i Narajów, niezbędnych do wyprostowania granic.

Orzeczenie to zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Ministra Reform Rolnych z dnia 3 stycznia 1930 r.

p. o. Prezesa: **M. Maciszewski.**

147

Ogłoszenie

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu z dnia 18 kwietnia 1930, L. 1853/R., dotyczące orzeczenia, wdrażającego postępowanie scaleniowe w gm. adm. Podmonastyrek.

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że Urząd ten orzeczeniem z dnia 11 marca 1930 r. postanowił ustalić obszar scalenia:

1. z części gruntów jednostki administracyjnej gminy Podmonastyrek (gm. kat. Hrycowola) powiatu radziechowskiego objętych księgami gruntowemi i hipotecznemi częściowo zniszczonemi należących do właścicieli względnie posiadaczy gospodarstw rustykalnych w ilości około 217 ha, stanowiących własność

gminy około 74 ha i należących do majątku Hrycowola, objętego whl. 463 ks. gr. Sądu Okręgowego w Złoczowie, w składzie parcel l. kat. 1418/2, 1419/2, 1420/1, 1420/2, 1420/3, 1538/17, 1593/8, 1538/24 w ilości około 131 ha;

2. z części jednostki administracyjnej gminy administracyjnej i katastralnej Łopatyn w ilości około 154 ha, stanowiących wspólne dobro gminy Podmonastyrek, ogółem około 576 ha, położonych w następujących granicach: od południa grunty gm. Łopatyn i rzeka Styr, od północy grunty gminy Laszków i lasy majątku Hrycowola, od wschodu las dworski tegoż majątku i od zachodu grunty gminy Łopatyn.

Orzeczenie to uprawomocniło się z dniem 9 kwietnia 1930 r.

p. o. Prezesa: **Wacław Maciszewski.**

148

L. AD. 2471/30.

Ogłoszenie

o zagubieniu pieczęci urzędowej.

Lekarz powiatowy w Dolinie (Województwo Stanisławowskie) zgubił swoją pieczęć urzędową, okrągłą o 3 cm średnicy z napisem na krawędzi u góry „Starostwo w Dolinie“, u dołu „lekarz powiatowy“.

Powyższe podaje się do wiadomości celem uniemożliwienia ewentualnych nadużyć.

149

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 29 marca 1930, L. AD. 1362, dotyczące wniesionego przez J. oraz M. B. T. Charaszynów prośby o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego.

Józef Charyszyn, urodzony w Nowosiółce Jazłowieckiej d. 8 III 1879 r. oraz Mikołaj Bernard Tadeusz 3 im. Charyszyn, urodzony w Nowosiółce Jazłowieckiej dnia 21 maja 1895, obydwaj zamieszkali w Nowosiółce Jazłowieckiej, wnieśli prośbę o zezwolenie na zmianę rodowego nazwiska „Charyszyn“ na nazwisko **„Haraszewski“**

Powyższą prośbę podaję do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z d. 24 października 1919 Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 478 wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego sprzeciw, który podać należy w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Za Wojewodę:
Dr. Laniewski, Nacz. Wydz.

150

Komunikat

Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu z dnia 5 kwietnia 1930, L. ZP. 1446/29 o udzieleniu koncesji na prowadzenie nowej apteki w Koropcu.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu nadał prawomocnie Mr. farm. Raczkowskiemu Kazimierzowi koncesję na samodzielne prowadzenie nowej apteki publicznej w Koropcu powiatu buczackiego.

151

KOMUNIKAT.

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu na zasadzie art. 65 ust. z dnia 28/XII 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 rok)

Z E Z W O L I Ł

w miesiącu marcu 1930 na parcelację gruntów prywatnych i dóbr erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Obszar w ha przeznaczony do parc.	Termin ukończenia parcel.
1.	Borszczów	Trubczyn	Grecko-kat. Probostwo	8·5	30/XII 1930
2.	Brody	Pieniaki	Stanisław Cieński	19·2	31/XII 1930
3.	Czortków	Bogusław-Byczkowce	Zuzanna Zaremba Cielecka	26·2	30/XII 1930
4.	Kopyczyńce	Wasylków	Wiktor Makowiecki	47·5	30/XII 1930
5.	„	Jabłonów	Grecko-Kat. Probostwo	9·4	30/XII 1930
6.	„	Kociubińczyki	Marja Koziebrodzka	30	30/XII 1930
7.	„	Borysy	Antoni i Marja Koziebrodzcy	29	30/XII 1930
8.	„	Trybuchowce i Liczkowce	Emil Kimelman	61	30/III 1931
9.	Radziechów	Uwin	Ewa Kofflerowa i tow.	86·3	31/XII 1930
10.	Skałat	Rasztowce	J. z Weissglasów Meder i tow.	11·5	31/XII 1930
11.	Zaleszczyki	Nowosiółka Kostiukowa	Jakób Margules i tow.	62·3	1/VI 1930

ODMÓWIŁ

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Obszar w ha	Powód odmowy
1.	Borszczów	Bałki Kubiwszczyzna	Herman Bergman	42	do czasu utworzenia spółki leśnej zatw. przez Urząd Wojew.
2.	Buczacz	Nowosiółka-Jazłowiec	Edward Błażowski	130	z powodu nieracjonalnego podziału
3.	Trembowla	Darachówka-Strozów	Dr. Jakób Sommerstein i tow.	90	„
4.	Zaleszczyki	Kołodróbka	Oskar Della-Skalla	105	z powodu ujawnienia wdrożonego postęp. licytacyjnego
5.	Zborów	Blich	Ludomir Cieński	105	ze względu na szkodliwy podział całości użytków leśnych

152

KOMUNIKAT.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o organizacji Urzędów Ziemskich (poz. 706 Dz. Ustaw) oraz punktu 3 art. 65, punktu 1—4 art. 50 i 71 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 r.) Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

ZATWIERDZIŁ

w miesiącu marcu 1930 projekty dotyczące parcelacji gruntów prywatnych i dóbr erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Rozparcelowany obszar w ha.	Ilość utworzonych działek samodzielnych	dodatkowych	specjalnych
1.	Borszczów	Bielowce	Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia Lwów	27·2	—	32	—
2.	Brzeżany	Strychańce	Grecko-Kat. Probostwo	0·4	—	1	—
3.	„	Byszki i Potok	Grecko-Kat. Probostwo	5·3	—	6	1
4.	„	Komarówka	Jakób Potocki	2·8	—	2	—
5.	„	Poruczyn	Jakób Potocki	4·5	1	5	—
6.	Buczacz	Potok Złoty	Aleksander Gniewosz	11·4	—	1	—
7.	Czortków	Szulhanówka i Dolina	Grecko-Kat. Probostwo	11·6	—	20	—
8.	„	Bazar	Matylda Rezpaldiza	41·4	1	55	4
9.	„	Morawszczyzna	Franc. Ksawery Rawicz Mysztowiecki	107·5	2	137	12
10.	„	Uhryń	Tadeusz Albert i Helena Potoccy	5·1	—	2	—
11.	„	Byczkowce	Wlodzimierz Zaremba Cielecki	17·4	—	27	—
12.	Kopyczyńce	Borysy	Antoni i Marja Koziebrodzcy	7·4	—	4	—
13.	Podhajce	Podhajce	Grecko-Kat. Probostwo	7·8	—	12	—
14.	Przemyślany	Majdan Lipowiecki	Bronisław i Marja Malkowscy	4·3	—	3	—
15.	Skałat	Kokoszyńce	Grecko-Kat. Probostwo	2	—	1	—
16.	„	Kamionka	Aleksander Fedorowicz	87	—	20	—
17.	Tarnopol	Ładyczyn	Józefa z Konopków Rejowa	0·6	1	—	—
18.	Trembowla	Hleszczawa	Grecko-Kat. Probostwo	0·9	1	—	—
19.	„	Tiutków	Dorota Somerstein i tow., Wanda Dulczyńska	100·1	—	114	—
20.	Zaleszczyki	Latacz	Michał Seweryn Krasnopolski	1·5	—	2	—
21.	„	Sadki	Anna Niemirowska i Teodora Mondzelewska	9	—	8	—
22.	„	Kusokowce, Kasperowce, Szczytowce, Duninów i Ogródek	Jan Dunin Borkowski	178	4	185	16
23.	Zbaraż	Łubianki niższe	Dr. Oswald Buber i tow.	10·4	—	1	—
24.	„	Kobyla	Tadeusz i Edward Smarzewscy	44	—	45	—
25.	Zborów	Toustogłowy	Anna Litwinowiczowa	4·8	1	—	1
26.	„	Blich	Marja i Ludomira Cieńscy	2·5	—	2	—
27.	Złoczów	Olesko	Grecko-Kat. Probostwo	4·3	—	8	—
28.	„	Krasne	Helena Russocka	0·88	—	1	—

ODMÓWIŁ

1.	Czortków	Uhryń	Tadeusz i Helena Potoccy	11·5	z powodu nieracjonalnej parcelacji wskutek zbytniego rozdrobnienia.

153

Komunikat

Dyrekcji Ceł we Lwowie z dnia 10 kwietnia 1930, L. I 2094/30 o likwidacji Urzędu Celnego w Tokach.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 28 lutego 1930 L. D. I 2547/2/30 zwija się z dniem 15 kwietnia 1930 r. Urząd celny w Tokach, powiat Zbaraż (Województwo Tarnopolskie).

Likwidację Urzędu celnego w Tokach przeprowadzi Urząd celny w Podwołoczyskach.

Wszelkie sprawy dotyczące agend zwiniętego Urzędu celnego pochodzące z czasów przed likwidacją, tego Urzędu należy skierowywać do Urzędu celnego w Podwołoczyskach.

154

L. Pr. 1673/30.

Komunikat

Wskutek rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 marca 1930, Sąd Grodzki w Nowem Siole (w powiecie zbarazkim) rozpoczyna swą działalność z dniem 1 lipca 1930 r.

155

Komunikaty pocztowe.

Z dniem 11 kwietnia 1930 r. uruchumioną została w miejscowości Uście Biskupie pow. Borszczów agencja pocztowa 2 stopnia we wszystkich działach służby pocztowej.

Z dniem 1 maja 1930 uruchomiona zostaje w miejscowości Boryszkowce powiat Borszczów agencja pocztowa we wszystkich działach służby pocztowej.

156

L. PO. 1627, 1628.

Wyciągi

z wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego w sprawie roszczeń inwalidzkich.

I.

Sentencja wyroku Najwyższego Trybunała Administracyjnego z dnia 12/10 1928 L. Rej. 3773/26.

W skardze Antoniego Fista w Worworyńcach na orzeczenie Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 8 lipca 1926 r. L. 11853|26 w przedmiocie renty inwalidzkiej podał wymieniony, że w jesieni 1921 r. zgłosił się do Powiatowej Komendy Uzupełnień w Tarnopolu, jako inwalida, domagając się przedstawienia go do superrewizji celem ustalenia stopnia jego niezdolności do pracy i wyznaczenia mu renty inwalidzkiej, oraz że nie otrzymując odpowiedzi, zwracał się jakoby kilkakrotnie lecz bezskutecznie do odnośnych urzędów, t. j. do Powiatowej Komendy Uzupełnień w Tarnopolu i do D. O. K. we Lwowie, wreszcie do Ministerstwa Spraw Wojskowych. Ponieważ Ministerstwo decyzją z dnia 8 lipca 1926 r. odmówiło zarządzenia zarejestrowania jego roszczeń o rentę inwalidzką z powodu zaniedbania terminu wskazanego w art. 24 ustawy inwalidzkiej z dnia 18 marca 1921 r., zaskarza on tę decyzję jako nieprawidłową, gdyż zgłosiwszy się w Powiatowej Komendzie Uzupełnień w Tarnopolu w jesieni 1921 r., nie zaniedbał terminu prekluzyjnego oznaczonego w cytowanym art. 24. Pozatem skarżący powołał się na dwóch wymienionych w skardze świadków, którzy mogą stwierdzić okoliczność, iż rzeczywiście zgłaszał się w 1921 r. w Powiatowej Komendzie Uzupełnień w Tarnopolu jako inwalida.

Najwyższy Trybunal Administracyjny rozważywszy czy fakt zgłoszenia roszczeń inwalidzkich może być udowodniony za pomocą świadków stanął na stanowisku ściśle rygorystycznej wykładni przepisu art. 24 ustawy z dni 18 marca 1921 r. poz. 105 Dz. Ust., przyjmując, że poza wypadkami tam wymienionemi, uprawniony do zaopatrzenia musi bezwarunkowo zgłosić się przed upływem roku po opuszczeniu służby wojskowej, jeśli pragnie uzyskać owe zaopatrzenie.

Taki charakter cytowanego przepisu, od którego zachowania zależy w pierwszej linji prawo do zaopatrzenia inwalidzkiego, wymaga z natury rzeczy ścisłych, pewnych, niezawodnych ustaleń tak co do daty jak i co do treści uczynionego zgłoszenia, co nie może być osiągnięte w inny sposób niż w drodze złożenia, gdzie należy, przez interesowanego pisemnego podania lub oświadczenia protokolarnego, dokonanego w właściwym do przyjmowania zgłoszeń urzędzie.

Art. 24 głosi, że uprawniony „winien dochodzić swych praw“. Zastosowanie się więc do tego i zwykła przezorność tudzież ostrożność ludzka nakazują mu wykonać w odpowiednim czasie tego rodzaju akt, który z jednej strony wyraźnie i jasno świadczyć będzie o jego woli, a z drugiej zapewni mu prawo do zaopatrzenia. Że te dwa momenty w rzeczywistości zaistniały, stwierdzić może, jak nadmienione wyżej, jedynie pismo (podanie względnie protokół), nigdy zaś zeznanie świadków, które z najrozmaitszych powodów pełnej rękojmi w tym względzie nie daje.

Z tych powodów Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał, że niezbadanie przez władzę, wbrew wnioskowi osoby interesowej, świadków nie narusza w niczem postanowień ustawy i nie stanowi istotnej wadliwości postępowania ze szkodą dla skarżącego i dla tego skargę jego, jako nieuzasadnioną oddalił.

II.

Sentencja wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 7 maja 1929 L. Rej. 3768|27.

Stefan Kamiński, inwalida b. armji austrjackiej z czasu wojny światowej, pobierający na podstawie o-

pinji Komisji wojskowo-lekarskiej przy P. K. U. w Wadowicach z dnia 1 kwietnia 1923 zaopatrzenie w stosunku utraty 25 % zdolności zarobkowej na stałe, w związku ze zgłoszeniem się do D. O. K. Nr. V w Krakowie o wydanie mu butów ortopedycznych poddany został badaniu lekarskiemu dnia 4 lutego 1927 w szpitalu okręgowym, a w dniu 19 lutego 1927 przez stałą Komisję rewizyjno-lekarską przyczem w obu wypadkach ustalone zostały u wymienionego Kamińskiego, jako skutek postrzału, dwie małe blizny po obu stronach stawu skokowego lewego powodujące miernie ograniczenie stawów, co zmniejsza jego zdolność zarobkową o 10 % i tyleż w związku ze służbą wojskową. Kamiński wniósł od tego orzeczenia odwołanie, które oddalone zostało orzeczeniem Okręgowej Inwalidzkiej Komisji Odwoławczej z dnia 30 czerwca 1927 L. 15836. W skardze do Najwyższego Trybunału Administracyjnego upatruje Kamiński nielegalność orzeczenia Inwalidzkiej Komisji Odwoławczej w tem, że zmienia ono poprzednie orzeczenie, chociaż stopień utraty zdolności zarobkowej określiło ono na 25 % **na stałe.** W rozstrzygnieciu powyższego pytania Trybunał zaznaczył przedewszystkiem, że ani ustawa inwalidzka, ani też rozporządzenie wykonawcze do niej nie dają bezpośrednio odpowiedzi w tym względzie wobec czego może być ona tylko wydedukowana z zestawienia oddzielnych przepisów, względnie z ogólnych założeń tejże ustawy inwalidzkiej. Przedewszystkiem więc należy przyjąć pod uwagę, że podług art. 4 i 5 ustawy inwalidzkiej zaopatrzenie nie stanowi bynajmniej odszkodowania z tytułu utraty zdrowia do wysokości istotnie poniesionej szkody w rozumieiu ustawy cywilnej, lecz jest tylko środkiem mającym zapewnić otrzymanie renty podług norm z góry w ustawie określonych przez osby, które doznały uszkodzenia zdrowia lub okaleczenia w związku z odbytą służbą wojskową, o ile utrata zdolności zarobkowej wynosi nie mniej, jak 15 %.

Z zestawienia tych przepisów wynika, że podstawę do otrzymania powyższego zaopatrzenia stanowi nie sam fakt doznania uszkodzenia zdrowia lub okaleczenia, lecz skutki tego faktu w postaci procentowej utraty zdolności zarobkowej, które z natury rzeczy ulegać mogą wahaniom w jedną lub drugą stronę zależnie od przebiegu choroby. Jakkolwiek więc ustęp 2, art. 7 ustawy inwalidzkiej traktuje tylko o pogorszeniu zdrowia i w związku z tem przyznaje inwalidzie prawo żądania, aby poddano go ponownie badaniu, to jednak zarówno z zestawienia powyższych przepipisów, a w szczególności z art. 2 ustalającego zasadę, że kardynalnym warunkiem zaistnienia samego prawa do zaopatrzenia inwalidzkiego jest **doznanie** a więc i trwanie uszkodzenia wynika, że w wypadku, kiedy władza poweźmie **uzasadnione** przypuszczenie, że stan zdrowia poszkodowanego uległ zmianie, władze orzekające nie mogą być pozbawione prawa zmiany wydanego już orzeczenia. Ponieważ w danym wypadku ponowne poddanie skarzącego badaniu przez Komisję wojskowo-lekarską, jak widać z akt, dokonane zostało na wniosek Komisji protezowej i po ustaleniu w szpitalu okręgowym, że stan zdrowia skarzącego uległ poprawie, albowiem poprzedni przestrzał stawu skokowego powodował porzednio utrudniony chód, „podczas gdy powyższe badanie szpitalne ustaliło tylko“ mierne ograniczenie ruchów, przeto w tych warunkach wszczęcie nowego postępowania, celem określenia rozmiaru przysługującego skarzącemu zaopatrzenia odpowiednio do nowego stanu rzeczy, znajduje uzasadnienie zarówno w wskazanych już wyżej przepisach prawnych jako też i w ustaleniach faktycznych. W tych zaś warunkach podstawowy zarzut skargi przedstawia się jakoko bezzasadny, wobec czego skargę tę Najwyższy Trybunał Administracyjny oddalił.

157

L. AD. 2546, 2579, 2658.

Poszukiwania.

I.

Stroińska Zofja, urodzona dnia 14 kwietnia 1907 w Łodzi, córka Wicentego i Wiktorji, porodziła dnia 5 stycznia 1928 w Ostrowie dziecko płci żeńskiej imieniem Stefanja. Dziecko to znajduje się w opiece u rolnika Marcina Cieślińskiego w Odolanowie, a matka dziecka zbiegła w niewiadomym kierunku. Według przeprowadzonych dochodzeń urzędowych, poszukiwana zamieszkiwała ostatnio w Łodzi, przy ul. Północnej 4, skąd wyprowadziła się w kierunku nieznanym, pozostawiając dziecko na łaskę losu.

II.

Aleksander Olszaniec, s. Justyna i Elżbiety z ochronki w Żyrowicach, pow. Słonim (Województwo Nowogródzkie) został umieszczony w Wilnie w Zakładzie izolacyjnym dla chłopców, chorych na jaglicę, skąd zbiegł 5 maja 1927 w niewiadomym kierunku. Rysopis wymienionego: lat 16, blondyn, oczy niebieskie, usta mierne, nos spłaszczony, na obu nogach poodmrażane palce.

III.

Ignacy Krysiński, zamieszkały we wsi Biadaczew gm. Majewicze, powiatu Sieradzkiego (Województwo Łódzkie) zwrócił się z prośbą o poszukiwanie jego syna Józefa Krysińskiego, urodzonego 28 listopada 1911 we wsi Jastrząb, który przed trzema laty wyszedł z domu i dotychczas nie wrócił. Rysopis: wzrost średni, włosy ciemno-blond, twarz wydłużna, oczy jasne, znaków szczególnych niema.

W razie ujawnienia pobytu wymienionych na terenie tut. Województwa należy zawiadomić Urząd Wojewódzki w Tarnopolu.

158

WYKAZY

tygodniowe zachorowań i zgonów na choroby zakaźne na terenie Województwa Tarnopolskiego za czas od 16 marca 1930 r. do 12 kwietnia 1930 r.

CHOROBY ZAKAŹNE	Tydzień Nr. 12 od 16 do 22 III. 1930		Tydzień Nr. 13 od 23 do 29 III. 1930		Tydzień Nr. 14 od 30 III. do 5 IV. 1930		Tydzień Nr. 15 od 6 do 12 IV. 1930	
	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów
dur brzuszny	4	1	8	2	—	—	1	—
dur plamisty	9	1	—	1	—	—	—	—
czerwonka	—	—	—	—	—	—	—	—
płonica	11	—	13	1	10	—	12	—
błonica	8	1	7	—	6	—	6	1
nagminne zapalenie opon mózgowych-rdzeniowych	1	—	4	—	—	—	—	—
zakażenia połogowe	—	—	2	—	2	—	1	1
odra	85	—	46	—	42	—	10	—
róża	4	—	1	—	2	—	1	—
gruźlica	15	10	25	12	7	4	30	7
krztusiec	3	2	4	3	1	—	—	—
jaglica	—	—	27	—	4	—	5	—
pokąsanie przez zwierzęta chore	1	—	3	—	2	—	6	—
inne choroby niewymienione	81 grypa	—	—	—	—	—	—	—
odkażono mieszkań	15		85		13		14	

159

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 1 do 15 kwietnia 1930.

1. Wąglik.

Pow. Czortków: Słobódka dżur.
„ Kopyczyńce: Sidorów
„ Tarnopol: Kozówka

2. Szelestnica.

Pow. Podhajce: Siółko, Szumlany
„ Zaleszczyki: Sińków

3. Wścieklizna.

„ Buczacz: Soroki
„ Czortków: Kolędziany
„ Skałat: Grzymałów
„ Trembowla: Budzanów, Podhajczyki

4. Pomór i zaraza świń.

Pow. Brody: Berlin, Czernica, Folwarki małe, Gaje smol., Koniuszków, Litowisko, Szyszkowce, Wołochy
„ Brzeżany: Dubszcze, Jakubowce, Krzywe, Kozowa, Płaucza w., Słoboda zł., Teofipólka.
„ Czortków: Byczkowce, Kosów
„ Kamionka str.: Kamionka str.
„ Kopyczyńce: Chorostków, Jabłonów
„ Podhajce: Gniłowody. Uwsie
„ Przemyślany: Meryszczów
„ Radziechów: Chołojów, Niestanice, Niwice, Radziechów
„ Skałat: Grzymałów, Iwanówka, Leżanówka
„ Tarnopol: Iwaczów górny, Mikulińce
„ Trembowla: Dołhe, Janów, Laskowce, Trembowla
„ Zbaraż: Czahary zbar., Dobromirka, Hniliczki, Jacowce, Sieniawa, Zarubińce
„ Zborów: Blich, Gontowa, Iwaczów, Kudobińce, Młynowce, Nuszcze, Podbereżce, Perepelniki, Ratyszcze, Reniów, Założce, Zborów
„ Złoczów: Białykamień, Bołożynów, Bużek, Folwarki, Konty, Kniaże, Ożydów, Podlesie, Rozważ, Ruda Kołt., Ryków, Zazule

5. Różyca świń.

„ Brzeżany: Wulka
„ Kopyczyńce: Jabłonów
„ Skałat: Malinówka
„ Trembowla: Dołhe
„ Złoczów: Olesko, Woroniaki

6. Cholera drobiu.

„ Trembowla: Laskowce, Romanówka

160

Ogłoszenie

Państwowej Komisji Egzaminacyjnej na mierniczych przysięgłych we Lwowie z dnia 27-go marca 1930 r., L. 278|30 w sprawie terminu wiosennego 1930 r. egzaminów.

Przepisane na mocy art. 4 ustawy o mierniczych przysięgłych z 15 VII 1925 Dz. U. Rz. P. Nr. 97, poz. 682 egzaminy kandydatów praktykujących na obszarze Województw; Kieleckiego, Krakowskiego, Lubelskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego i Wołyńskiego odbędą się w terminie wiosennym 1930 r. w dniach od 3 do 11 kwietnia b. r., 29, 30 kwietnia, 6 i 8 maja 1930 r. w lokalu Geodezji I. Politechniki Lwowskiej.

Sekretarz Komisji Egzaminacyjnej:

Inż. Hillbricht

161

Ruch służbowy na obszarze Wojew. Tarnopolskiego.

A. W ADMINISTRACJI OGÓLNEJ.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych

przeniósł ze względów służbowych Naczelnika Wydziału w V st. sł. Dra Bolesława Salaka z Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu do Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie;

referendarza VII st. sł. Dra Stanisława Krzysia ze Starostwa pow. w Czortkowie do Starostwa pow. w Łomży (Województwo Białostockie);

przeniósł referendarza w VIII st. sł. Dra Adama Pokińskiego na jego własną prośbę z Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu do Starostwa grodzkiego we Lwowie.

Pan Minister Rolnictwa

przeniósł wojewódzkiego inspektora weterynaryjnego w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu Władysława Pietraszkę z dniem 30 kwietnia 1930 r. w stan spoczynku.

Wojewoda Tarnopolski

zamianował kontraktowego zastępcę lekarza powiatowego w Zborowie Dra Andrzeja Hawryluka prowizorycznym lekarzem powiatowym w VIII st. sł.;

praktykanta rachunkowego w XI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu Edwarda Słobodę asystentem rachunkowym w X st. sł.;

st. sierżantów zawodowych Eugenjusza Kociubę w Starostwie w Tarnopolu i Stanisława Szyję w Starostwie pow. w Złoczowie prowizorycznymi adjunktami kancelaryjnymi w X st. sł. oraz tyt. st. sierżanta zawodowego Wilhelma Januszewskiego w Starostwie pow. w Czortkowie prowizorycznym rejestratorem w XI st. sł.;

tymczasowego pracownika kontraktowego w XII st. sł. w Starostwie pow. w Buczaczu Nataniela Spiegla prowizorycznym rejestratorem w XI st. sł.;

przyjął emerytowanego majora W. P. Karola Soroczaka na skutek upoważnienia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dniem 1 kwietnia 1930 do służby w charakterze kontraktowego kierownika Referatu spraw inwalidów wojennych przy Starostwie pow. w Złoczowie;

Juljana Godlewskiego w charakterze kontraktowego referenta do służby w Starostwie pow. w Brodach, za wynagrodzeniem wedle X grupy;

Adama Kossowskiego w charakterze kontraktowego referenta do służby w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Tarnopolu, za wynagrodzeniem wedle X grupy;

Reginę Sawicką w charakterze kontraktowego pomocnika kancelaryjnego działu odbudowy w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu, za wynagrodzeniem wedle XI grupy;

dopuścił kontr. pomocnika kancelaryjnego w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu Marję Semczyszynównę do służby przygotowawczej dla kandydatów

na stanowiska III kategorji w państwowej służbie administracyjnej;

przeniósł kancelistę w XII st. sł. Olgę Czajkowską na jej własną prośbę ze Starostwa pow. w Zbarażu do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu;

kancelistę w XII st. sł. w Starostwie, pow. w Zbarażu Józefa Steina z dniem 31 marca w stan spoczynku;

kancelistę XI st. sł. w Starostwie pow. w Przemyślanach Józefę Łykównę z dniem 30 kwietnia 1930 w stan spoczynku;

zwolnił referendarza w VIII st. sł. w Starostwie pow. w Kopyczyńcach Jana Wojtasiewicza na jego własną prośbę z dniem 30 kwietnia 1930 ze służby administracyjnej wskutek przejścia do służby sądowej;

rozwiązał z dniem 31 marca 1930 stosunek służbowy z kontraktowym kierownikiem Referatu spraw inwalidów wojennych przy Starostwie powiatowem w Złoczowie Leonardem Zawadzkim na jego własną prośbę.

B. W RESORCIE MINISTERSTWA SKARBU.

Mianowani zostali: Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Akc. i Mon. Państw. w Tarnopolu Kotliński Józef sekretarzem w X st sł. z dniem 27 III 1930;

Praktykant na stanowisko II kat. w Kasie Skarbowej w Buczaczu Swaryczewski Józef asystentem rachunkowym w X st. sł. z dniem 31 III 1930;

Sekwestrator podatkowy w XI st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Kopyczyńcach Piskozup Franciszek sekwestratorem podatkowym w X st. sł. z dniem 27 III 1930.

Przeniesieni: Kontroler w VIII st. sł. Müller Gwidon z Kasy Skarbowej w Skolem do Kasy Skarbowej w Podhajcach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 11 III 1930;

Kontroler w IX st. sł. Gałuszka Edward z Kasy Skarbowej w Przemyślanach do Kasy Skarbowej w Strzyżowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 28 III 1930;

Rejestrator w X st. sł. Mrzena Józef z V Urzędu Sk. Pod i Opł. Sk. we Lwowie do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Skałacie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 28 III 1930;

Praktykant na stanowisko II kat. Ruczaj Piotr z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Samborze do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnopolu z dniem 31 III 1930.

Przyjęci na praktykę na stanowiska II kat.: Doleczek Antoni w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnopolu z dniem 20 III 1930;

Płoszczański Emil w Kasie Skarbowej w Złoczowie z dniem 25 III 1930.

Zwolnieni: Prowizoryczny urzędnik w XII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Trembowli Dubikówna Kazimiera z dniem 31 III 1930;

Prowizoryczny urzędnik w XII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Kopyczyńcach Szlachtycz Stanisław z dniem 31 III 1930.

Przeniesieni na emeryturę: Naczelnik Kasy w VII st. sł. w Kasie Skarbowej w Brzeżanach Horniak Stanisław z dniem 31 III 1930;

Kontroler w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Złoczowie Pettesch Tadeusz z dniem 31 III 1930.

Zmarli: Asesor w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod i Opł. Sk. w Brodach Axentowicz Stanisław z dniem 10 III 1930.

C. W RESORCIE MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Mianowani: Asesorzy sądowi w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie: Jan Chlapiński — sędzią Sądu powiatowego w Zbarażu; Dr. Adam Daroche — sędzią Sądu powiatowego w Czortkowie; Karol Lech — sędzią Sądu powiatowego w Husiatynie; Tadeusz Olberk — sędzią Sądu powiatowego w Wiśniowczyku i Edward Tadle — sędzią Sądu powiatowego w Budzanowie, dnia 24 marca 1930 r.

Przeniesieni na inne miejsca służbowe na skutek podań: Tadeusz Jan Jurkiewicz, sędzia Sądu powiatowego w Brodach — na stanowisko sędziego Sądu powiatowego miejskiego we Lwowie i Sylwester Mazurkiewicz, sędzia Sądu powiatowego w Zborowie — na stanowisko sędziego Sądu powiatowego miejskiego we Lwowie, dnia 6 marca 1930 r.

D. W RESORCIE MINISTERSTWA REFORM ROLNYCH.

Pan Minister Reform Rolnych

przeniósł z dniem 16 III. 1930 r. Peszyńskiego Władysława ref. w VII st. sł. z Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Łucku do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu na stanowisko kierownika Powiatowego Urzędu Ziemskiego Tarnopol.

Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

przyjął z dniem 1 III. 1930 r. Lewandowskiego Czesława w charakterze pracownika kontraktowego w VIII st. sł. do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu,

z dniem 1 III. 1930 r. Smorawińskiego Stanisława w charakterze pracownika kontraktowego w X st. sł. do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu,

z dniem 3 III. 1930 r. Bazylakównę Elżbietę w charakterze pracownika kontraktowego w XI. st. sł. do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu,

z dniem 10 III. 1930 r. Łopuszańskiego Antoniego em. sędziego ref. dla ustalenia stanu posiadania przy komasacji w charakterze pracownika kontraktowego do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu,

Seredę Michała w charakterze pracownika dziennie płatnego do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu,

przeniósł Huculakównę Stanisławę ze służby dziennie płatnej na służbę kontraktową w XII. st. sł.;

zwolnił z dniem 31 III. 1930 r. Magońskiego Eugenjusza pracownika kontraktowego w Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Tarnopolu (na własną prośbę).

E. W RESORCIE MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW.

I. Mianowani: a) Naczelnikami względnie kierownikami urzędów:

Agentka pocztowa Wilhelmina Donhöffner ze Skwarzawy — kontraktowym kierownikiem urzędu VI kl. w XI st. sł. w Ożydowie;

Kontr. kierownikowi urzędu VI kl. w XII st. sł. Stanisławie Wołoszyńskiej w Białym Kamieniu przyznano XI st. sł.

b) Asystentem w X st. sł. w charakterze stałym prowiz. praktykant poczt. w XI. st. sł. Emil Krężel w w Skale n. Zbruczem,

Asystentem w XI st. sł. w charakterze stałym prowiz. praktykant poczt. w XII st. sł. Grzegorz Ukrainetz w Tarnopolu;

Prowiz. praktykantami w XI st. sł. zastępcze siły urzędnicze i absolwenci szkół średnich: Mikołaj Jakubowski w Tarnopolu i Bronisław Lubkowski w Zaleszczykach.

II. Przeniesieni: Naczelnik Urzędu IV kl. w VIII st. sł. Franciszek Szlezak z Rudek do Podwołoczysk na stanowisko kontrolera;

St. asystent Michał Chomyn z Radziechowa do Kamionki strumiłowej;

Asystent Marjan Skurzak ze Lwowa 2 do Strusowa;

Praktykant poczt. w XII st. sł. Marja Barszczówna z Jagielnicy do Chorostkowa.

III. Zwolnieni: Kontraktowy kierownik urzędu VI kl. w XI st. sł. Janina Cwiąkalska z Janczyna oraz prowiz. praktykant poczt. w XI st. sł. Jarosław Wierzbicki z Przemyślan — przez rozwiązanie stosunku służbowego.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Komunikat.

Staraniem oraz nakładem Ministerstwa Robót Publicznych został wydany album p. t. „Pomniki bojowników o niepodległość 1794—1863“.

Myślą przewodnią tego wydawnictwa było zebranie dokumentów, świadczących o tem w jaki sposób naród uczcił pamięć zasłużonych bojowników o wolność Polski.

Album składa się z pięciu rozdziałów według epok walk niepodległościowych: kościuszkowskiej, napoleońskiej, rewolucji listopadowej, okresu walk 1846—1848 i powstania styczniowego.

Album zawiera liczny dział zdjęć fotograficznych (335) okazałych pomników, grobowców, tablic pamiątkowych ku czci powstanców i żołnierzy polskich epoki minionej, uzupełniony planami orjentacyjnemi położenia (66), mogił i miejscowości, w których rozegrały się walki.

Do każdego rozdziału jako też do całego dzieła wyczerpujące wstępy napisał prof. Henryk Mościcki.

W każdym wstępie podany jest krótki rys historyczny danej epoki. Osobny dział stanowią „objaśnienia“ do ilustracyj, w których zamieszczone są krótkie wzmianki o działalności i zasługach bojowników,

Album wykonany na papierze kredowym i ilustracyjnym składa się z 325 stron, oprawiony jest w płótno angielskie z napisem wyciśniętym na okładce złotemi literami.

Celem uprzystępnienia nabycia albumu dla urzędów i urzędników państwowych naznaczona została cena możliwie niewysoka stanowiąca część zwrotu kosztów poniesionych przy opracowaniu wydawnictwa.

Po cenie ulgowej można nabywać album w bibljotece Ministerstwa Robót Publicznych, ul. Kredytowa 9, VI p., dokąd należy kierować zamówienia albumów.

Cena ulgowa egzemplarza na papierze kredowym 26 zł., na papierze ilustracyjnym 21 zł.

Ogólna sprzedaż wydawnictwa została powierzona księgarni „Ossolineum“ Warszawa, Nowy Świat Nr. 69.

Komunikat

o rozwoju Komunalnych Kas Oszczędności na terenie Województwa Tarnopolskiego.

Stan wkładek oszczędności złotowych łącznie z dolarowymi przeliczonymi na złote po kursie 1 dolar równa się 8·85 w 17 Kasach Oszczędności zrzeszonych w Związku Polskich Kas Oszczędności we Lwowie, a działających na terenie Województwa Tarnopolskiego wynosił z dniem 31 stycznia 1930 Zł. 7.555.963.83 na 24.377 ks. wkł., w lutym 1930 złoż. Zł. 737.156.50 i wyd. 706ks. wkł., w lutym podj. Zł. 393.799.58 i śc. 264 ks. wkł. co daje przyrost w lutym br. Zł. 343.356·92 na 452 ks. wkł., a zatem stan wkładek dnia 28 lutego 1930 wynosi Zł. 7.899.320·75 na 24.819 ks. wkł.

Unieważnienia dokumentów.

Sabaraj Ireneusz Marjan syn Józefa, urodzony 22 sierpnia 1889 w Torhanowicach pow. Sambor unieważnia zgubione świadectwo maturalne wydane w roku 1911 przez Państwowe gimnazjum z ruskim językiem nauczania w Przemyślu. (2—2)

Niemcówna Łucja, nauczycielka w Stryjówce pow. Zbaraż, unieważnia skradzioną legitymację urzędniczą Nr. 13372/28 wydaną przez Kuratorjum Lwowskie. (2—3)

Teśla Augustyn roczn. 1903 syn Józefa i Wiktorji, urodzony w Litowisku pow. Brody unieważnia książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kamionka strumiłowa. (3—3)

Jackowski Jan ur. 1900 r. w Paniowcach pow. Borszczów unieważnia zgubioną książeczkę wojskową. (2—3)

Jacuś Gabrjel z Żulic pow. Złoczów unieważnia dowód tożsamości konia S. A. Nr. 228407.

Aszkenazy Filip unieważnia skradzioną legitymację nauczycielską Nr. 8186|26 wydaną przez Kuratorjum Lwowskie,

---

Buczyński Stanisław z Kociubińczyk pow. Kopyczyńce unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia S. A. Nr. 145588 opiewający na nazwisko Olejnika Filipa z Nowosiółki Skałackiej.

Mroczko Miahał z Jelechowiec pow. Złoczów unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia S. A. Nr. 120758, wałach, ur. w r. 1919 wzrost 125 cm.

Szymków Pańko z Uhorzec pow. Złoczów unieważnia skradzione dowody tożsamości koni S. A. Nr. 234373 i S. A. Nr. 234389 wydane przez rej. insp. koni w Złoczowie.

Lachowski Wacław Mieczysław z Beckersdorfu pow. Podhajce rocznik 1888 unieważnia skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Brzeżany.

UWAGA. Do niniejszego numeru Dziennika Wojewódzkiego dołącza się „Komunikat z posiedzenia Wojewódzkiej Komisji Rolnej w Tarnopolu, odbytego w dniu 4 kwietnia 1930 r. wraz z powziętemi uchwałami i wytycznemi dla czynników powołanych do pracy w zakresie podniesienia produkcji roślinnej i spółdzielczości na terenie Województwa Tarnopolskiego.

Adres Redakcji i Administracji: „Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ Tarnopol, Urząd Wojewódzki, ul. 29-go Listopada 4. Nr. telefonu Redakcji i Administracji 23 i 125.

Prenumerata Dziennika Wojewódzkiego wynosi od 1 stycznia 1930 roku 4 zł. kwartalnie lub 16 zł. rocznie. Cena pojedynczego egzemplarza 1 złoty.

„Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj.

Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 3 złote.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 30637 i potwierdzenia wpłaty nadsyłać do Administracji „Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego“.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.

Załącznik do Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego

Nr. 6 z dnia 1. maja 1930 r.

KOMUNIKAT

z posiedzenia Wojewódzkiej Komisji Rolnej w Tarnopolu, odbytego w dniu 4. kwietnia 1930 r., wraz z powziętemi uchwałami i wytycznemi dla czynników powołanych do pracy w zakresie podniesienia produkcji roślinnej i spółdzielczości na terenie Województwa Tarnopolskiego.

Dnia 4. kwietnia 1930 r. odbyło się czwarte z rzędu posiedzenie Wojewódzkiej Komisji Rolnej, głównie celem uchwalenia programu prac na okres 5-ciu lat nad podniesieniem rolnictwa na terenie tut. Województwa, opracowanego przez Wojewódzki Wydział Rolnictwa i Weterynarji.

W związku z tem Pan Wojewoda podkreślił, że dotychczas nie wszystkie czynniki powołane do akcji nad podniesieniem rolnictwa przyjmowały należyty udział w tej pracy, a że wobec niekorzystnych obecnie warunków gospodarczych środki pieniężne na cele podniesienia rolnictwa ulegną redukcji, zatem na najbliższą przyszłość trzeba będzie oprzeć pracę tą na czynnym udziale społeczeństwa.

Po dyskusji nad sprawozdaniem z wykonania poprzednich uchwał Wojewódzkiej Komisji Rolnej w sprawie niekorzystnych warunków w jakich znajdują się obecnie plantatorzy tytoniu, powzięto następujące uchwały:

1) Wojewódzka Komisja rolna po zaznajomieniu się z treścią odpowiedzi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w sprawie zażaleń ludności plantującej tytoń na nieprawidłowości przy odbiorze surowca tytoniowego, uznaje za wskazane uprosić członków swych, względnie inne osoby do uczestnictwa biernego przy odbiorze tytoniu, ażeby w ten sposób mieć możność stwierdzenia czy i o ile są uzasadnione skargi ludności, które mimo wszystko i w przyszłości będą mogły być podnoszone.

Pan Wojewoda raczy odnieść się do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, o wydanie Komisjom odbierającym tytoń na obszarze Województwa Tarnopolskiego polecenia, aby delegatom powyższym nie czyniły trudności przy ich mającej charakter obserwacyjny obecności przy odbiorze tytoniu.

2) „Wojewódzka Komisja Rolna stwierdzając konieczność ustanowienia jaknajszerszej opieki nad producentami tytoniu, zwłaszcza przy jego odbiorze od producentów przez Komisje Polskiego Monopolu Tytoniowego i obrony ich interesów, uprasza Wydział Rolny Urzędu Wojewódzkiego o rozpatrzenie możliwości delegowania ze swej strony urzędnika, celem bezzwłocznego informowania Urzędu Wojewódzkiego w czasie odbioru tytoniu, o tych wszystkich faktach, które w roku zeszłym powodowały masowe skargi producentów tytoniu. Wojewódzka Komisja Rolna uważa, że działalność obserwacyjno - kontrolna czynnika rządowego jest potrzebną i jako taka jest przez ludność odczuwana".

Następnie po zapoznaniu się Komisji z warunkami, jakie wytworzyły się dla plantatorów buraków cukrowych tut. Województwa, w związku z zamierzonym kartelem cukrowym, uchwalono wybrać Komisję z pośród członków Wojewódzkiej Komisji Rolnej, której zadaniem byłoby wejście w kontakt z Delegatami tak kartelu cukrowniczego, jak i Związku plantatorów buraków cukrowych, celem zbadania możliwości przeciwdziałania planowanej redukcji plantacyj buraka cukrowego.

Do Komisji powyższej zostali wybrani:

Inż. Józef Juszczyk, Naczelnik Wydziału Rolnictwa i Weterynarji Urzędu Wojewódzkiego, Stanisław Kostheim, Wiceprezes M. T. R., Jan Choiński - Dzieduszycki, Prezes Delegatury M. T. R. w Tarnopolu, Mikołaj Malicki, Prezes Filji Twa, Silskyj Hospodar i Zygmunt Łoś, Prezes O. T. R. w Zaleszczykach.

W dalszym toku obrad, w związku z nakreślonym programem meljoracyjnym, który został podany w załączniku do Nr. 5 Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego z dnia 1. kwietnia b. r., wybrano następujący skład członków Podkomisji Meljoracyjnej Wojewódzkiej Komisji Rolnej:

Dr. Paweł Mazurek, Lwów, ul. Droga Wulecka 40, W. Czarkowski - Golejewski, Janówka, pow. Tarnopol, Mikołaj Malicki, Szlachcińce, pow. Tarnopol, Ks. P. Iwachów, Zarudzie, pow. Tarnopol, Edmund Smoczewski, Buczacz, Dyr. K. Schweizer, Zagrobela, pow. Tarnopol, Edmund Stawoszczyk, Połoniczna, pow. Kamionka Str., Dąbrowski, Gliniany, pow. Przemyślany, Michał Krawczuk, Połonice, pow. Przemyślany, Stafan Leśny, Trędowacz, pow. Złoczów, Inż. A. Fedoruk, Tarnopol, Teodor Łysaj, Niestanice, pow. Radziechów, Grzegorz Jacyna, Hlibów, pow. Skałat.

W dalszym ciągu obrad, uchwalono wojewódzki program prac nad podniesieniem rolnictwa na okres 5-ciu lat.

W końcu obrad Wojewódzka Komisja Rolna uchwaliła zwrócenie się do odnośnych Władz z prośbą o wybudowanie ładowni dla trzody chlewnej w Zbarażu i Maksymowcach (pow. Zbaraż).

Po zakończonem posiedzeniu, odbyła krótkie narady wybrana na powyższem posiedzeniu Komisja, powołana do obrony interesów plantatorów buraka cukrowego z terenu tut. Województwa.

Przy niniejszym komunikacie załącza się dalszy ciąg Wojewódzkiego pięcioletniego programu prac nad podniesieniem rolnictwa — z zakresu produkcji roślinnej. (Program organizacji hodowli bowiem podano w załączniku do Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego Nr. 4 z dnia 1. marca 1930 r.)

Program Organizacji Produkcji Roślinnej na terenie Województwa Tarnopolskiego.

A. Doświadczalnictwo.

Celem doświadczalnictwa będzie wykazanie rzeczywistych potrzeb nawożenia, nasiennictwa, uprawy roli i płodozmianu dla podniesienia produkcji rolnej. Akcję tę przeprowadzać będą Zakłady doświadczalne, Koła doświadczalne, oraz Instruktorzy rolni po powiatach. W obecnym roku stan ich przedstawia się następująco:

1) dla terenu zimnego Podola: pracuje Zakład doświadczalny w Zagrobeli i Koła doświadczalne Tarnopol i Opole (Brzeżany)

2) dla terenu ciepłego Podola: pracuje Zakład doświadczalny Szutromińce i Koła doświadczalne Borszczów, Buczacz.

Program prac tych instytucyj przedstawiałby się następująco: przeprowadzenie doświadczeń ścisłych w Zakładach doświadczalnych oraz u członków Kół doświadczalnych. W Instruktoratach rolniczych doświadczenia demonstracyjne, oparte na wynikach Zakładu i Kół dośw. Propaganda racjonalnego nawożenia odpowiednich odmian roślin, uprawy i płodozmianów za pomocą publikacji, wydanych przez Zakłady i Koła doświadczalne. Ustalenie potrzeb nawozowych odpowiednich odmian, roślin uprawnych i płodozmianów dla strefy zimnego Podola, Opola i ciepłego Podola. Przeprowadzenie tej akcji w przeciągu 5 lat przedstawiałoby się następująco:

I. rok. Zakład doświadczalny Zagrobela. Kontynuowanie doświadczeń odmianowych, uprawowych i nawozowych szczególnie z pszenicami. Zapoczątkowanie doświadczeń płodozmiennych. Scisły kontakt z sąsiedniemi Kołami doświadczalnemi i z Instruktoratami powiatowemi, reprodukcja zbóż siewnych.

II. rok. Zakład Zagrobela. Kontynuowanie prac doświadczalnych. Ustalenie na podstawie 3-ch letnich doświadczeń doboru odmian dla Zimnego Podola. Zapoczątkowanie akcji doświadczalnej w Szutromińcach. Wprowadzenie przez Instuktorów doświadczeń z ustalonemi odmianami.

III. rok. Zakłady doświadczalne — dalsza akcja doświadczalna i publikacja wyników wraz z Kołami doświadczalnemi. Instruktoraty rolnicze: zapoczątkowanie doświadczeń uprawowych.

IV. rok. Zakłady doświadczalne i Koła. Ustalanie wyników doświadczeń. Instruktoraty powiatowe: ułożenie odpowiedniej sieci doświadczeń na powiatach.

V. rok. Stacje doświadczalne i Koła: Ustalenie wyników z doświadczeń. Instruktoraty powiatowe: Stworzenie ośrodków doświadczeń propagandowych w powiatach.

W całej tej akcji tak Zakłady jak i Koła doświadczalne, jak i instruktoraty rolnicze winny iść

w ścisłym kontakcie z Wydziałem doświadczalnym MTR we Lwowie, który będzie nakreślał dla nich ramowe projekty doświadczeń i sprawował kontrolę nad ich wykonaniem.

B. Nawozy sztuczne.

Celem akcji czynników powołanych w sprawie nawozów sztucznych będzie: wprowadzenie racjonalnego nawożenia, celem podniesienia rentowności produkcji rolnej. Akcja ta winna być zreorganizowaną, albowiem dotychczasowe stosowanie nawozów sztucznych, jest częstokroć jednostronne i nie oparte na zapotrzebowaniu składników pokarmowych przez rośliny i kalkulacji. W tym celu należy rozwinąć właściwą propagandę doświadczalnictwa i przez zapodawanie orjentacyjnych wyników uświadamiać rolników. Zorganizowanie stałej poradni stosowania nawozów sztucznych przy biurach OTR. Informacje te udzielone będą pisemnie celem obliczenia ich opłacalności. Dla ułatwienia konsumpcji potworzenie przy silniejszych spółdzielniach wiejskich zakładów konsygnacyjnych celem ułatwienia nabycia rolnikom nawozów sztucznych i uchronienia ich przed zakupnem po pokątnych targach.

I. rok. Ułożenie przeprowadzenia racjonalnych doświadczeń w gospodarstwach przykładowych lub stojących na wyższym poziomie kultury. Wyniki najlepszych doświadczeń winne być premjowane i ogłaszane. Kontrola nawozów sztucznych.

II. rok. Dalsze przeprowadzanie doświadczeń, ustalenie zasad organizowania składów konsygnacyjnych, zapoczątkowanie w porze wiosennej.

III. i IV. rok. Dalsze przeprowadzanie doświadczeń, ogłoszenie ich wyników, organizacja składów konsygnacyjnych i Biura Porad.

V. rok. Ujęcie akcji doświadczalnej i propagandy nawozów sztucznych na podstawie ustalonych wyników Stacji i Kół doświadczalnych i odpowiednia propaganda stosowania z podaniem jej opłacalności.

Czynności te łącznie z akcją doświadczalną przeprowadzałby Instruktor Pow. bacząc na to, by rolnicy zaopatrywali się we właściwe nawozy w spółdzielniach rolniczo-handlowych.

C. Rozszerzenie sieci spółek maszynowych.

Celem akcji w tej dziedzinie będzie rozwinięcie należytej sieci maszyn siewnych i czyszczących dla wspólnego użytku celem podniesienia produkcji doborowego ziarna na terenie województwa.

Kwestja ta rozwinąć się da jedynie za pomocą spółek maszynowych, szczególnie przy organizacji KR., jako zrzeszeniu więcej wyrobionem społecznie. W braku organizacji rolniczej spółka maszynowa może być zawiązana przy gminie. Do spółki jako udziałowiec przystępuje organizacja (K. Rolnicze lub gmina), oraz 5-ciu do 10-ciu członków organizacji (Rady) jako ręczycieli gwarantujących spłatę pożyczki. Maszyna spółkowa winna być oddana przedewszystkiem do użytku członków organizacji za opłatą a potem reszcie rolników.

Z opłat za wypożyczenie pokrywać się będzie raty i % pożyczki tak, że po pewnym czasie maszyna przejdzie na własność organizacji dla wspólnego użytku. Do chwili spłaty pożyczki będzie pod opieką ręczycieli, w których interesie będzie by ona działała sprawnie i wypłacała się. Ten okres jest wystarczający by ludzie zabrali zaufania do maszyny i z chwilą przejścia jej na własność organizacji odpowiednio ją szanowali.

Przeprowadzanie tej akcji w okresie 5-cio letnim przedstawiałoby się następująco:

I. rok. Ułożenie planu sieci spółek maszynowych na terenie wyznaczając okolice w których jest celowe ich wprowadzenie wraz z zapodaniem potrzebnych narzędzi. Rozwinięcie celowej propagandy w organizacjach K. R. zakupu siewników rzędowych. Opieka nad istniejącemi spółkami maszynowemi.

II. rok. Usprawnienie istniejących spółek maszynowych przez odpowiednie instrukcje i regulaminy. Zakładanie nowych spółek maszynowych siewnikowych na przyjętych zasadach.

III. rok. Wykończenia zakładania sieci spółek siewnikowych, ich prowadzenie w lepiej idących spółkach maszyn czyszczących.

IV. rok. Wykończenie akcji zakładania spółek maszynowych maszyn siewnych i czyszczących oraz uzupełnienie spółek koniecznemi drobnemi narzędziami.

V. rok. Potworzenie w większych punktach powiatu związków spółek maszynowych celem wzajemnego wypożyczania poszczególnym spółkom maszynowym specjalnych narzędzi (cuscuta). Związki te byłyby jako spółki maszynowe zawiązane przez poszczególne spółki na podobnych zasadach z tem, że narzędzia te po spłacie poszłyby na wspólną własność wiążących się spółek.

Przez cały ten czas rola Instruktora rolniczego polegałaby na pilnowaniu, kontrolowaniu oraz organi-

zowaniu spółek maszynowych i stawianiu wniosków co do premjowania sprawnie działających spółek maszynowych z funduszów samorządowych. Sama zaś rola Wydziału Powiatowego ograniczałaby się do udzielania zwrotnych bez procentwych pożyczek, zasługującym na to spółkom maszynowym, tak przy zakładaniu ich jak i przy spłatach reszty pożyczek w P. B. R.

D. Sadownictwo.

Podstawą rozwoju sadownictwa jest w pierwszym rzędzie racjonalny rozwój szkółek drzewek owocowych, które powinne produkować materjał drzewkowy dostosowany tak pod względem odmianowym jak i jakościowym do klimatu i gleby danego rejonu. Produkować ograniczoną ilość odmian handlowych i to przeważnie zimowych polecanych na dany rejon przez 5-ty Zjazd Owocoznawców. Zakłady szkółkarskie powinny zastosować podwójne szczepienie u drzewek, a szczególnie dla zimnego Podola, gdzie klimat jest bardzo ostry i drzewka pojedyńczo szczepione przemarzają.

W ten sposób można będzie uniknąć przemarzania ew. zmarznięcia drzewek, co dotychczas ma miejsce na zimnem Podolu Jaką przewodnią u jabłoni zastosować Kronselskie, która daje bardzo silne przyrosty i okazała się najodpowiedniejszą na mrozy, u grusz Sacharnaja. Drzewka sprowadzane na teren Województwa z Małopolski Zachodniej, wyhodowane w klimacie łagodniejszym, w ostrzejsze zimy przemarzają i często zupełnie marzną, narażając rolników na straty, a tem samem zniechęcając do sadownictwa.

Na terenie Województwa daje się odczuwać silny brak większych zakładów szkółkarskich, które mogłyby dostarczać co rocznie większą ilość doborowych drzewek dostosowanych do gleby i klimatu, wyhodowanych na tut. terenie. Dlatego też w czasie jak najkrótszym powinny powstać minimum dwie większe szkółki drzewek owocowych na terenie Województwa i to prywatne — jedna na zimnem Podolu druga na ciepłym.

Szkółka ciepłego Podola (powiaty: Zaleszczyki, Borszczów, Buczacz, Czortków), miała by za zadanie produkować przeważnie odmiany drzew południowych, morele, brzoskwinie, winogrona i szlachetniejsze odmiany jabłoni, grusz, wiśni, czereśni i śliwek, które gdzieindziej są narażone na ryzyko — względnie wymagają zastosowania specjalnych metod uprawy.

Produkcja roczna obu Zakładów szkółkarskich powinna wynosić rocznie przeciętnie 50.000 drzewek owocowych. Mając odpowiedni materjał drzewkowy dostosowany do tut. klimatu i gleby — można stopniowo wpływać na rejonizację produkcji owocarskiej, oraz utrącić dzikie szkółki chłopskie, które produkują nieodpowiednie drzewka i stwarzają nie zdrową konkurencję.

Sadownictwo rozwija się przedewszystkiem wśród małorolnych, dla których dochód z sadu będzie podstawą utrzymania. Przy zakładaniu nowych sadów dążyć aby poszczególne wsie ew. powiaty tworzyły zwarte sądy z uwagi na to, że nie ilość drzew owocowych stanowi o wielkości produkcji owoców obliczonych na zbyt, lecz ich zgrupowanie. Nowo zakładane sady dostosowywać do warunków miejscowych, przyrodniczych i ekonomicznych. Planować akcję sadowniczą na poszczególnych powiatach w ten sposób, aby w najbliższym czasie mogły powstać wyraźnie zakreślone rejony, o pewnej określonej produkcji owocarskiej.

Akcję Kredytową zorganizować jedynie dla sadów typu handlowego o obszarze nie mniejszym od $^1/_2$ ha.

Praca samorządu w dziedzinie sadownictwa.

Każdy Wydział Powiatowy powinien w gminach o największym nasileniu w sadownictwie, zakładać corocznie po kilka sadów handlowych wzorowych, u poszczególnych gospodarzy — przychodząc z pomocą w formie subwencji (pożyczki) na drzewka. Subwencje te powinny być zwrócone Wydziałom Powiatowym w przyszłości z dochodów ze sprzedaży owoców. Obszary gminne nadające się pod sady powinny być obsadzane stopniowo drzewkami, tak aby w przyszłości gminy mogły czerpać dochody z owoców, powiększając tem samem dochody gminne.

Corocznie powinien każdy Wydział powiatowy zakupić minimum 500 sztuk drzewek owocowych z tego 300 na sady wzorowe, 200 szt. wysokopiennych na drogi w odmianach Zeleźniak, Grochówka i Bojken.

Wydziały powiatowe ciepłego Podola Borszczów, Zaleszczyki powinny co roku zakupić po 1.000 sztuk drzewek, w tem 700 morel.

Licząc średnio po 500 szt. drzewek corocznie na poszczególne Wydziały Powiatowe — natomiast Borszczów i Zaleszczyki po 1.000 sztuk w przeciągu 5 lat zostałoby posadzonych przez samorządy na terenie Województwa 47.500 szt. drzewek owocowych co stanowi bardzo poważny dorobek w dziedzinie sadownictwa. Każdy Samorząd powinien zakupić minimum

po jednym opryskiwaczu do propagandy walki z chorobami i szkodnikami — pożyczając poszczególnym gminom za minimalnem wynagrodzeniem.

Praca Organizacji Rolniczej w dziedzinie sadownictwa.

Pośredniczyć w nabywaniu drzewek owocowych, wybór gatunków i odmian na poszczególne powiaty. Udzielanie fachowej pomocy w zakładaniu sadów, pielęgnacji drzew i zwalczaniu szkodników.

Dostarczanie prelegentów z zakresu ogrodnictwa na kursa oświatowo-ogrodnicze, ułatwianie otrzymywania pożyczek na sadownictwo w P. B. R. i Kasach Kom.

E. Spółdzielczość.

Rozwinięcie spółdzielni wiejskich i powiązanie ich wzajemne między sobą dla stworzenia silnej organizacji spółdzielczości rolniczej.

Należy więc ożywić działalność spółdzielń sklepów K. R., które prócz dostarczania rolnikowi artykułów pierwszej potrzeby wchodzą na handel rolniczy (skup jaj, zboża i t. p.). Spółdzielnie te winne otrzymywać należyty nadzór w postaci lustracji, które obok sprawozdania rachunkowości, miałyby na celu utrzymanie charakteru spółdzielczego przedsiębiorstwa, oraz udzielanie wskazówek i pomocy organizacyjnej w handlu. W tym celu należy stworzyć odpowiednią sieć okręgów lustracyjnych obejmujących po 40 spółdzielń K. R. Każdy okręg miałby swego lustratora, który z czasem byłby samowystarczalnym — pokrywany z opłat lustracyjnych. W dalszym ciągu z akcją tą łączyłaby się akcja odpowiedniego rozmieszczenia sieci mleczarskich tworząc silną centralę opartą na filjach oraz sieci Kas Stefczyka. Jako wytyczną winna być zasada, by w każdej miejscowości, gdzie jest spółdzielnia handlowa K. R. — miały swe filje spółdzielnie mleczarskie i Kasy Stefczyka. Dla współpracy dążyć należy do uzgodnienia polityki ekonomicznej wszystkich trzech rodzaji spółdzielni, tak by na wsi występowały jednolicie i ściśle ze sobą pracowały. Dalszy powiązanie tych spółdzielni odbyćby się mogło na następujących zasadach.

Instytucja finansowa Kasa Stefczyka udzielając kredytu gospodarzowi dałyby go pod tym warunkiem, że odda dług w postaci produktu t. j. albo przez dostarczenie mleka do mleczarni lub zboża, jaj, trzody do spółdzielni handlowej, które to spółdzielnie pokrywały dług gospodarstwa w Kasie Stefczyka za uzyskane produkty. Podobnie instytucja handlowa mogłaby zaopatrzyć gospodarzy w produkta pierwszej potrzeby z tem że należność pobierałaby ze spółdzielni mleczarskich. W ten sposób nietylko ożywiłoby się ruch w spółdzielniach ale nawet ożywiłoby się ludność do handlu. W ten sposób wyrobiłoby się część żywotniejszych ludzi, którzyby się mogli zająć skupem dla spółdzielń. Przeprowadzenie tej akcji w okresie 5-cio letnim przedstawiałoby się następująco:

W I. roku — utworzenie rejonów lustracyjnych po 40 spółdzielń handlowych K. R. i uzyskanie lustratora, któryby zajął się uzdrowieniem spółdzielń oraz zorganizował względnie pomoc w reorganizacji punktów zakupu produktów (skł. K. R., Rolniki) dla spółdzielń handlowych K. R., aby i te zaopatrywały się tam w odpowiedni towar. W czasie lustracji w pierwszym roku lustrator ułożyłby sieć spółdzielń dalszych i urobiłby podłoże do ich założenia.

Rok II. — uporządkowanie spółdzielczości handlowej i akcja zakładania spółdzielń pokrewnych, mleczarni, Kasy Stefczyka, oraz dalszych koniecznych i uzasadnionych spółdzielń handlowych K. R. dla stworzenia należytej sieci spółdzielczej obejmującej 1-2 powiaty. Zapoczątkowanie w punktach stojących na odpowiednim stopniu organizacji skupu jaj i odbioru mleka systemem współpracy we wszystkich trzech spółdzielniach.

Rok III. Wykończenie organizacji sieci spółdzielń w myśl programu. Wprowadzenie już w zorganizowanych punktach skupu jaj i dostawy mleka do spółdzielń. Akcja w kierunku stworzenia zbiornicy jaj w powiecie, oraz organizacja 3 - 5 punktów zbytu trzody chlewnej.

Rok IV. Pełne uruchomienie współpracy spółdzielń, stworzenie zbiornicy jaj w powiecie oraz uruchomienie 3 - 5 punktów zbytu trzody chlewnej.

Akcja organizycyjna skupu zboża i produktów rolnych przez spółdzielnie handlowe K. R.

Rok V. Pełny ruch spółdzielni we wzajemnej akcji skupu jaj, dostawcy mleka i sprzedaży towaru, oraz wciągnięcie w ich działalność handlu produktami rolnymi i stworzenie przy Składnicach zakupu towarów dla Kółek rolniczych, punktów zbytu rolnych zakupionych przez sklepy K. R.

Przez cały ten czas realizacji programu lustrator handlowy miałby za zadanie czuwanie nad spółdzielniami, utrzymywanie stałego kontaktu między niemi pomoc w organizacji i kierowanie odpowiednią polityką handlową w całości.

Stan obecny: Na terenie Województwa pracuje w dziale spółdzielczym 4 lustratorów i 1 Inspektor. Obsługują następujące rejony:

1) Insp. p. F. Leja, Tarnopol, Trembowla, Skałat, Zbaraż

2) Lustr. Makarewicz Adam, Złoczów, Zborów, Kamionka Str., Radziechów, Brody.

3) Lustr. Władysław Malaga, Podhajce, Przemyślany, Brzeżany.

4) Stanisław Czerwiński, Buczacz, Czortków, Zaleszczyki.

5) Tadeusz Trojnar, Kopyczyńce.

Dla rozwinięcia jednak należytej sieci lustracji wskazanem by było utworzenie następujących okręgów:

1) Radziechów, Kamionka Str., Przemyślany.
2) Brody, Złoczów, Zborów.
3) Tarnopol, Trembowla.
4) Zbaraż, Skałat.
5) Podhajce, Brzeżany.
6) Buczacz, Czortków, Zaleszczyki.
7) Kopyczyńce, Borszczów.

Każdy z tych okręgów obejmowały 40 przedsiębiorstw — okręgi te mają wspólne warunki tak handlowe jak i komunikacyjne. Poszczególny okręg lustrowany byłby przez lustratora, który w zasadzie byłby samowystarczalny, a jego pensję i koszta podróży pokrywałyby przedsiębiorstwa z opłat organizacyjnych. W obecnym jednak stanie przedsiębiorstwa te są w organizacji lub reorganizacji i uzyskanie odpowiednich sum na lustratora — jest w okresie 2 - 3 lat nie osiągalnem. Obecne opłaty wystarczają jedynie na pokrycie kosztów podróży. W początkach więc akcji wskazanem byłaby pewna pomoc samorządu w formie dotacji w kwocie 100 - 150 zł. na powiat miesięcznie jako brakującej kwoty do pokrycia pensji — lustratora, bowiem MTR. nie posiada na ten cel funduszów ani dotacji — tak że przy obecnym stanie funduszów rozwinięcie sieci spółdzielczej jest nie możliwem. Spółdzielnie zaś by okazały żywotność i rozwój — muszą być pilnie lustrowane gdyż inaczej zamierają. Zakres działania lustratora byłby:

Przeprowadzanie lustracji spółdzielń handlowych K. R. kontrola księgowości, sporządzanie zamknięć rocznych i wyliczenia opłat skarbowych. Organizacja nowych spółdzielń, zakładanie księgowości i pouczanie zarządu spółdzielń o zakresie ich pracy.

W stosunkach między spółdzielniami pomoc i propaganda zakładania mleczarń (ew. filji) i Kas Stefczyka. Czuwanie nad obrotem między spółdzielniami. Każdy lustrator utrzymywałby ściśle kontakt z Wojew. Insp. Spółdzielczym MTR., który sprawowałby nadzór nad pracami lustratorów, uzgadniałby ich poczynania i układałby ogólnie program pracy ich działalności. W pracach spółdzielczych brałby udział i Wojew. Insp. Mleczarski w ten sposób, że stałby w ścisłym kontakcie z lustratorami, zaznajamiając ich z programem sieci mleczarskich, by praca ta szła programowo.

Przystępowałby do zakładania i uruchomienia mleczarń w tych miejscowościach — gdzie prace propagandowe i przygotowawcze (zawiązanie Komitetów) zostałyby przez lustratora ukończone. Po założeniu mleczarń Insp. Mleczarski kontrolowałby działalność mleczarń zwracając przytem uwagę na sprawę nawiązania wzajemnego kontaktu między spółdzielniami i usuwałby niedomagania organizacyjno-fachowe.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.